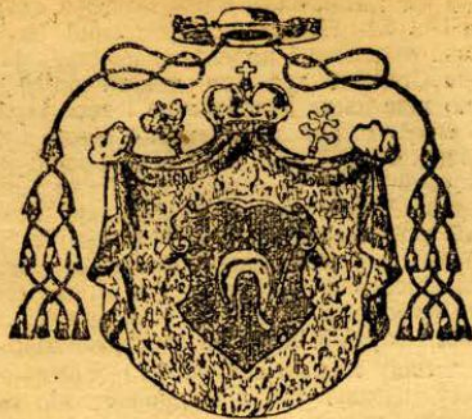

47 21593

1923. P. XXXVI. - NN° 1-5 (NN° 5)
1924. P. XXXVII. - NN° 1-4 (NN° 4)
1925. P. XXXVIII. - NN° 1-6, Д. О. А. (NN° 6, 1)
1926. P. XXXIX. - NN° 1-3 (NN° 3)

08

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVI.

Львів, дня 30. марта 1923.

Ч. 1.

Ч. 171 923.

До Всечесного Духовенства Архієпархії львівської!

Вже минає 7 літ як св. наша гр.-кат. Церква в Галичині переживає дуже прикрі і тяжкі часи, котрі у многих случаях нагадують нам часи великого св. священномученика Йосафата. Згадати тільки на вивезення в глибину Росії і трілітню вязницю нашого Митрополита, вивезення і увязнення соток священників, зруйновання і знищення соток церковей і приходств, понижування і клевети на наше священство і Єпископів.

Коли ми про се згадуємо то не в тій цілі, щоби ятрити давні рани, але вказати, що якраз ті невгоди і терпіння є для нас запорукою Божої любови а і доказом, що перед нашою Церквою стоїть високе завдання а Господь Бог тими терпіннями хоче нас виховати до звершення того завдання, котре в близькій будучности буде вимагати від нас еще більших жертв.

Неначе ясною сонішною дниною серед затемненого хмарами небосклону нашого церковного життя, був для нас приїзд Личаківського Візитатора Його Ексц. о. Йоана Дженюкого. Тут

АН України

4840

наглядно бачимо що батьківську опіку і любов, яку оказує нам св. Отець Папа Пій XI. Намістник Христовий на землі. Якраз тоді, коли всі нас опустили і полишили невідрадній нашій долі, св. Апостольська Столиця дає нам докази опіки і любови Ми свідомі того, що ціле наше духовенство і весь український католицький нарід визначається непохитною вірою і щирим привязанням до св. Римського Престола. Бо по правді нема католицького народу, котрий якраз за первенство Папи римського та за єдність св. Церкви тільки видав ісповідників і мучеників, що наш український католицький нарід. Помимо того Всечеснійші Отці не занедбають сеї особлившої обставини і ласки зі сторони Апостольського Престола, висланням тут до нас свого відпоручника і в осібній проповіді заохотять всіх вірних до тим ревнійшого привязання і горячих молитов за справи Церкви.

Наші дні досвіду ще не скінчилися; нові філи супротивні ударяють о нашу церкву. Не є виключене, що вороги царства Христового будуть шукати нагоди розбити нашу єдність. Не є виключене, що можуть ввійти лже-апостоли і використовуючи невдоволення або нехті в поодиноких місцевостях, схочуть впровадити роздор. Надто Митрополичий Ординаріят тепер в правленню дієцезією стрічас на кождім кроці перепони і трудности. Вже були случаи, що Митр. Ординаріят не є в силі виконати своїх заряджень, особливо коли ходить о потягнення до відвічальности провинившихся священників, котрі якраз тоді знаходять попертя там де якраз Митрополичий Ординаріят повинен знайти попертя. Були і є случаи де Митр. Ординаріят не може задля ріжних неоправданих перепон правильно обсаджувати парохії, на чім терпить дуже душпастирська праця. Все те вказує, що в нинішних часах Митр. Ординаріят може і хоче опертися тільки на свідомости церковній і канонічній послуку так духовенства як і вірних.

Всечеснійші Отці будуть старатися як найстараннійше освідомляти вірних в розумінню і обороні прав св. кат. Церкви. Нехай безнастанно перестерігають перед небезпечними посторонними впливами; нехай як добрі євангельські пастирі боронять стада Христового, хотяби прийшло положити і душу свою.

При тім не вільно нам ніколи забувати на велике і святе покликання, яке має наша гр.-кат. Церква у великій справі зєднання Сходу. Ту велику ідею треба конечно спопуляризувати, щоб она стала ідеєю цілого католицького українського народу.

Проте завзивасмо до спільних ревних молитов в тім наміренню. Нехай з тисячів та мільонів уст пливе до Престола Всевишнього горяча молитва, а тоді певно Милосердний Господь докличе собі великих апостолів на взір св. священномученика Иосафата, котрі своїм святим життям і геройськими жертвами приготують і приспінуть день триумфу і слави св. католицької Церкви.

До Всечесного Духовенства гр.-кат. Львівської Архієпархії.

Тяжка війна нанесла своїми дикостями страшні моральні та матеріальні шкоди нашому народови. Супроти того є обовязком духовенства як єдиної інтелігенції на селах, братися до тим більшої праці для свого народа й гоїти завдані йому рани. На жаль, з ріжних сторін доходять жалоби, що більшість духовенства, може залякана важким терпінням, які в сих роках перетерпіли й ще досі терплять, відтягається від публичної роботи й живе начеб лиш для себе. Однак це не достоїть пастирям полишати своє стадо в прикрім часі без проводу. І хочби прийшлося нам понести в нашім званню й якісь хрести, ми мусимо брати їх на себе, бо інакше не були би добрими пастирями й учениками Христа, котрий сказав, що „добрый пастырь полагает душу свою за овцы“ і „аще кто не возметъ креста своего и не иде за мною не будетъ мене достоинъ“.

Митрополичий Ординаріят взиває тому й просить Всеч. Духовенство до успішнійшої праці для добра народу й поручає Всеч. ОО. Деканам, щоби на дневнім порядку найблищого соборчика поставили обговорення всіх моральних і матеріальних потреб народу і уложення певного плану, після якого ся праця малаби вестися. Обговорення цієї справи повинно продовжуватися й на слідуєчих соборчиках з тим, що належалоби дальше розважати: що з наміченої роботи вже переведено в Деканаті або в поодиноких парохіях, а що повинноби ще доповнити. Гадасмо, така спільно піднята праця буде для ідейних священників мила та вдячна, загіє всіх собратів і принесе свої успіхи.

Митрополичий Ординаріят вкаже тут хочби на деякі завдання, в котрих належалоби потрудитися.

На першім місци пригадуємо школу і релігійно-моральне виховання молоді. Це найважнійша справа, бо як виховасмо молодь, така буде й будучність народа. Правда, що шкільна праця йде тепер у нас краще, але все таки не можемо закрити, що є ще багато нерадивих, які сей важний обовязок занедбують. А якої вини они допускаються перед Богом і людьми, що повірені їм молоді душі своєю нерадивістю погубляють. І коли чується тверді слова: „коли релігія в яким народі упадає, то винно сему духовенство“, то є в сім на жаль багато правди. Тому повинно Всеч. Духовенство взяти се діло соборно в свої руки і напостояти, щоби всі собратя сповняли чесно і солідарно сей обовязок і в школі і в доповнюючій науці, та щоби ніхто не посмів запропащувати царства Божого.

Дальше повинно Всеч. Духовенство впливати виховавчо й на всіх вірних, приготавляючи проповіді, котрі дотикалиби релігійного й морального життя народа й були запалюючі й будуючі.

Але тому, що церковній праці придається в части офіційний характер і она не вникає ще в ціле життя народа, тому по-

винно Духовенство удержувати й поза церквою тісну зв'язь із всіма верствами населення й провадити їх по божому. Тут було б вказаним, щоби священники занялися місцевими читальнями. В них могли б они свобіднійше особшатись з старшими й молодшими, зблизнитись до них і не одно доповнити, до чого церков не надавала бся. Додамо, що читальня не може мати політичного характеру! встане, коли дасть народови напрям моральний й горожанський. Поручаємо отже Всеч. Духовенству, щоби постаралося в кожній місцевості о читальню, нею постійно опікувалося, вело й не допускало письм противних вірі й моральности. До читалень належалоби притягати всіх старших й молодших. Старших громадян (мужів і жінок) займалося б відповідними читаннями й зовсім звичайними викладами на різні теми; молодших (хлопців і дівчат) також цікавою лектурою, хорами, представленнями і т. п. Не поминалось би й малих, устроюванням для них пописів і образків пр. на тему св. о Николая, Різдва і т. п. Такі методи були б для виховання молоді дуже цінні. Спеціально хори ублагогоднювали би молоді душі, впливали би корисно на чувство, а ужиті для церкви вязали би їх нерозривно з св. Церквою. Не треба вже й казати, яка гарна й мила зв'язь витворила бся тим між священником а населенням.

Дальше повинні священники давати людности добрі поради в різних її потребах. Они можуть в різних справах скорше визнатись від неосвічених людей; а колиби чогось не розуміли, змогли би легше провідатись у фахових людей. Се була би важна сторона колиби нарид відчував, що він у своїх ділах найде співчуття й пораду у свого пастиря.

А вже особливо повинно Духовенство зайнятися в нинішнім часі ділами гуманітарними: сиротами або взагалі бідними дітьми. Тут можна при добрій волі нераз багато зробити без особливих коштів пр. справленням сиріт до захисту або вистаранням місця у доброго ремісника і т. д. В сій справі признаємо, що душпастир є вже зі свого уряду членами сирітських сільських Комітетів і се становище повинні використовувати для справлення сиріт, котрі могли б зледащити, на крашу дорогу життя.

В сій області поручаємо Всеч. Духовенству усильно, щоби старалося о засновання в кожнім повіті сирітського Захисту а в різних селах о засновання Захоронок для дітей в передшкільній віці. Річ не є так тяжка. Найважнійше було би тут, щоби знайти поміщення, а все проче пішло би вже легко. Народ видячи наглядний хосен з такої інституції, не жалував би кожної осени обильної збірки всяких плодів; з часом найшли бися ктитори на сю ціль; тай буде в нас подостатком коли не СС. Служебниць, то світських учительок, які не добившись посад в публичних школах, охочо приймуться за сю гуманітарну працю. Такими ділами піднесло бися значіння Церкви і духовенства, зростало би релігійність в народі, та й царство Боже засіяло би в нас новим життям.

Творення Захистів і Захоронок поручаємо Всеч. Духовенству

не лиш задля великого сирітства в наших часах, але й з огляду на намірену редуцію ерекціональних земель. Коли би отже мало до такого зарядження прийти, то лучше, щоби церковне майно перейшло на другу релігійну ціль, яка пособляла би справі церкви.

Ми вказуємо тут лиш на деякі праці. Але Всеч. Духовенство може близше розважити, які другі завдання відповідно до місцевих потреб належалоби в даних сторонах ще сповнити.

Взиваємо отже Всеч. Духовенство до усердної душпастирської праці около піднесення народа. Просимо зважити, що ми живемо в часах непевних" не знаємо, які струї можуть до нас ще добитись. Ось недалеко від нас йде Филя до розбивання всеї церкви й релігії. Коли би наше духовенство ставилося пасивно до потреб свого народа, то мала би ся неприязна Филя хиба пригожій у нас грунт, бо маса могла би тоді сказати: Коли духовенство й Церков не печалиться нами, то можемо і без них остатись." — Зовсім инакше стояла би річ, коли ми удержимо тісну й нерозлучну зв'язь з народом, бо тоді він буде стояти при нас вірно й ніякі супостати не вдіють нічого.

Всеч. деканальні Уряди донесуть нам про вислід свого соборчика на поли суспільної праці й будуть також в слідуючих літах подавати в своїх звітах дальші вісти про суспільну працю Всеч. Духовенства.

Ч. 957.326.ШК.

До Всечесного Духовенства Архієпархії Львівської.

Головний Виділ Товариства „Просвіта“ у Львові, що тільки добра приніс і приносить нашому народови в просвітній роботі для нього, на днях звернувся письмом з дня 1. грудня 1922 в справі акції нашого Духовенства закладання курсів по парохіях для неграмотних у нашім народі, як і утворення курсів висшої освіти.

Митрополичий Ординаріят узнаючи враз з вельми Поважним Товариством „Просвіта“ вповні вагу таких курсів, щиро бажає, щоби Всч. Духовенство рівно схотіло зрозуміти і оцінити належну вагу і значіння боротьби з неграмотністю в нашім народі, та зі своєї сторони, дбаючи про добро нашого народа, з як найбільшою енергією всюди приступало до зорганізування згаданих курсів для неграмотних і висшої освіти, щиро заохочувало парохіян до участі в таких курсах та заложені вже курси по своїм силам так морально як і матеріально по можности особливою своєю опікою їх окружало. В сім згляді Митрополичий Ординаріят як найгорячийше поручає зайнятися Всч. Духовенству сею справою. Наколи сей святій обовязок національний зглядом нашого народа Всч. Духовенство щиро сповнить, превелике добро і хосен принесе свому народови, Вітчизні і своїй Церкві. Треба лиш щиро всім нам зрозуміти вагу таких курсів і самим зачати акцію в сій освітній роботі для нашого народу. Нікого з Всч. ОО. духовних не сміє бракувати. Протівно кожний священник пови-

нен як найширіше займатися справами Тов. „Просвіти“, більше інтензивно чим до тепер, допомагати чи морально співділати по читальнях і філіях „Просвіти“ чи матеріально. Кождий зі священників повинен вступати в члени матерного Тов. „Просвіти“, впливати і брацтва церковні, закривати всіх громадян до вписування в члени Товариства „Просвіти“. В загалі своїми впливами причинятися як найінтензивнішою діяльністю на просвітній поділ для нашого народу, най український народ пізнає по правді, що його духовні Отці дбають про нього під кождим зглядом на кождім полі релігійнім, церковнім, просвітнім і т. д., що добро народу лежить кождому священникови душпастиреви на його серци, що справді священник є правдивим батьком духовним, що любить народ і працює для нього щиро під кождим зглядом. Най наш нарід буде все пересвідчений, що наші священники щиро працюють в спільній праці над добром свого українського народу, служать Богу, служать Церкві щиро, що ціль священників є лише одна д б а т и під кождим зглядом про добро повіреної пастви.

Ч. 2187,67/Д.

В справі передслюбного протоколу й голошення оповідей.

В цілі одноцільного поступовання при переведенні передслюбного протоколу і голошення оповідей пригадуються важніші постанови канонічного права, які належить точно й совісно перестерігати:

Нім приступитися до уділення Тайни Супружества, мусить бути ствердженим, що до важного й дозволеного заключення супружества не стоїть нічо на перепоні (кан. 1019, § 1). До розслідування й провірення того служить передслюбний протокол і голошення оповідей. Парох до котрого належить право бути присутнім при заключенні супружества, обовязаний перевести насамперед передслюбний протокол, при котрім має женихів особно і осторожно випитати, чи після їх знання не заходить яка перешкода, до наміреного супружества, а особливо чи невіста має потрібну свобідну волю і чи обоє посідають достаточні відомости головних правд віри. Звичай вперед голошення оповідей, а потім переведення протоколу передслюбного, який декуди вкоренився, сим зноситься й строго забороняється. До перва, коли при передслюбнім протоколі не виявилася ніяка перепона, можна приступити до голошення оповідей.

Оповіді мусять бути голошені в трох по собі наступаючих неділях або празничних днях в часі парохіяльної Сл. Божої або иншого торжественного Богослуження, на котрім народ є численно зібраним. Церковне право не дозволяє голосити одного дня дві оповіди, прим. рано на Сл. Божій й пополудни на Вечірній і такий звичай в деяких сторонах введений сим зноситься й забороняється. Наколи в наслідок голошення оповідей або в який инший спосіб прийде парох в сумнів, чи не заходить яка пере-

пона, то має зарядити дальші досліди. Віродостойні свідки й женихи можуть бути в цій цілі переслухані під присягою. Повстане сумнів перед початком або перед кінцем оповідей, то се не впливає на їх голошення. Окажеться певна перепона супружа і є она тайною, то парох має приступити до голошення оповідей й їх докінчити а рівночасно з замовчанням імен предложити справу Ординарієви.

Наколи однак виявиться якась публична перепона й то перед олошенням оповідей, то не можна оповідей голосити аж доки перепона не зістала усунена, хочби для внутрішнього судища розрішення було вже уділене. Колиж така перепона прилюдна, окажется до перва по виголошенню першої або другої оповіди, тоді голошення оповідей має бути докінчене і справа предложена Ординарієви.

До перва тоді, коли нема ніякої ні певної ні сумнівної перепони й оповіди зістали виголошені, може парох допустити сторони до заключення супружества. Як довго однак позістає ще якийсь розумний сумнів, так довго не може парох (уділити) благословити Т. Супружества без рішення Ординарія.

Ч. 0228/23/РД.

Митрополічий Ординаріят передаючи Всч. Духовенству зміст відклику Президента апеляційного суду у Львові поручає Всч. Духовенству взяти участь у тих сирітських радах, пильно глядячи як переводиться опіка над нашими сиротами, радою і обороною.

Президент апеляц. йного суду у Львові
дня 9 ХІІІ. 1922 Ч. През. 41699/22 26/РС.

Всесвітлійша гр.-кат. Консисторія у Львові.

Від р. 1907 у всіх громадах б. східної Галичини існують сирітські Ради.

Сирітські Ради є помічним органом опікунчого суду, а обовязком їх є:

- 1) доносити судови про потребу устанавлення опікуна, куратора або продовження опіки над малолітніми;
- 2) доносити судови, если тільки потреба, що би суд видав зарядження по причині, що занедбано удержання та виховання, що надужито прислугуючих родичам прав, або не сповнено получених з ними обовязків, або по тій причині, що наступило або грозить занедбання нагляду над дітьми;
- 3) вказати відповідні особи, котрі булиб готові обняти опіку або курателю;
- 4) попірати законного заступника при виборі звання для осіб, що зістають під наглядом та кінчать обовязкову шкільну науку;
- 5) суд може візвати сирітську Раду до видання осуду, чи доцільні є зарядження, котрі є намірені, або в котрих видання

був поставлений внесок, так, що до позістаючої під наглядом особи як також, що до її майна.

До сирітських Рад входять з правила члени громадської Ради, а в особенности місцеві духовні обох обрядів, настоятель школи або його заступник, начальник громади, та інші члени з вибору. Вспівуділ у тій праці так Преподобного Духовенства як також учительства є конечний з огляду на тісну звязь, яка заходить межі їх уморальнюючою і виховавчою працею, а судовою властю надопікунчою взглядно надкураторською над дітьми. Се є тим більше конечне, позаяк Духовенство і учительство творять чинник місцевої інтелігенції, що рішає утворення сирітської Ради і її діяльність, а без того чинника сирітська Рада своїх завдань успішно сповняти не може.

Так Духовенство як і учительство знаючі місцеві відносини і потреби молодіжи через уділ у тій праці мають спромогу впливати на місцеві відносини в напрямі, що відповідає бажанням церкви і школи, а еслиби навіть у тім або іншій случаю сирітська Рада не поділяла погляду, голос їх не промине без наслідків позаяк він зверне увагу надопікунчого суду.

Після дослідів, які тепер okazуються у тих громадах, в котрих Духовенство і учительство бере уділ в сирітських Радах, ті Ради виказують незвичайно багаті і додатні висліди.

З тих причин звертаюся з просьбою до Всесвітлішних Консистерій Митрополитальних і Кураторії львівського округу, щоб зволіли поручити Духовенству і учительству як найгорячіший співуділ в закладанню і в діловодстві громадських сирітських Рад.

Рівнож упрашаю Кураторію львівського округу видати на дневнім порядку своїх обрад справу організації і введення в життя громадських сирітських Рад в поодиноких місцевостях з уділом учительського стану.

Львів, дня 11, грудня 1922.

Президент апеляційного суду:
Червінський Й.

Ч. 2189/69 Д.

Установляються слідуючі такси:

I. Такси супружі: I. ст. посвоячення і II. ст. споріднення 60.000 мп.; II. ст. посвоячення 25.000 мп.; III. ст. споріднення 15.000 мп. а посвоячення 10.000 мп.; IV. ст. споріднення або посвоячення 6.000 мп.; *impeditio criminis neutro machinante* 60.000 мп. всякі інші розршення 5.000 мп.

Правдиво убогі можуть бути до половини а в виняткових случаях і зовсім звільнені від супружих такс.

II. Такси за грамоти і інші оплати:

1) Грамота на парохію, або сталу посаду в школах серед-

них 30.000 мп., на завідательство, провіз. посаду виділових і народних катехитів 15.000 мп., на сотрудицтво або тимчасову посаду в школах виділових і народних 10.000 мп.

Надання якоїнебудь посади з уряду не підлягає оплаті канцелярських такс.

2) Грамота на благословленне церкви, цминтаря, дзвона, престола і т. д. 10.000 мп.

3) Грамота відпустительна з Епархії або прийняття 20.000 мп.

4) Грамота розршення ab irregularitate ex defectu vel delicto 10.000 мп.

5) Антимінси 20.000 мп.

6) Грамота на всякі відзнаки 20.000 м.

7) Грамота рукоположення і судовластія в св. Т. Покаяння 10.000 мп.

8) Подання о парохію (кожде з осібна) 1.000 мп.

9) Всякі інші особисті подання 1000 мп.

III. Такси судові:

1) На видатки канцелярські побирається при справах спірних 5.000 мп., при карних 10.000 мп., супружих 15.000 мп.

2) За витяг метрики з Архіву діец. 10.000 мп.

3) За звільненне від предложення метрики смерті 15.000 мп.

IV. Такси при іспитах конкурсних: парохі 15.000 мп., завідателі 10.000 мп., сотрудици 6.000 мп.

На катехитів середних шкіл 6.000 мп. а виділових або народних 4.000 мп.

При звільненню від конкурс. парох. іспиту до вдов. сирот. фонду 25.000 мп. титулом милостині.

Ч. 2163 90.

В справі датків на семинар і катедрастик.

Митрополичий Ординаріят пригадує сим у послідне Всч. Отцям, щоб після розпорядження ч. Орд. Е 6662 з дня 30. VIII. 1922 ч. Археп Від. 4 — найдалі до 15. IV. с. р. зложили датки на духовний семінар і катедрастик.

Датки на духовний семінар від морга (поля чи сіножати) 3 кг. збіжем від пароха — а 5 мп. від душі зі скарбони церковної. О зібранім збіжу належить повідомити Ректорат духовного семінара, який сам постарається о перевезення збіжа до Львова.

На случай невиповнення сего у послідний раз пригадуваного розпорядження — Митрополичий Ординаріят витягне найдалше ідучі консеквенції.

Ч. 2188.

Речинець конкурсового іспиту парохіяльного

Дня 22. мая 1923 у второк о годині 9-тій рано відбудеться письменний а дня 23. мая 1923 в середу о год. 9. рано устний іспит конкурсний парохіяльний. Священики, котрі хотять підда-

тися сему іспитови, по перебутій трилітній практиці душпастирській, мають явитися в висше означених днях і зложити перед іспитом таксу по 15.000 мп. парохи, по 10.000 завідателі парохій а сотрудники по 6.000 мп., крім того по 1.200 мп. на свідощті і стемплі.

До іспиту конкурсового моглиби винятково бути допущені також ті, котрі не мають ще повних трох літ душпастирської служби, однак о се мають вперед просити і свою просьбу о позволенню допущення до іспиту переслати через свій Уряд деканальний, котрий о поведенню і душпастирських трудах просителя має заявити своє добромніня.

Лиш на основі одержаного позволення можуть ті священники зголоситися до іспиту і перед іспитом виказатися таким позволенням.

Священиків рукоположених в 1920, 1921 і 1922 роках, як також тих, котрим продовжено речинець для іспиту з Богословія морального і догматичного до весняного речинця звиваєся в тім самім часі до іспиту з Богословія морального. Ті самі будуть мусли явитися в осіннім речинці до іспиту з Богословія догматичного.

Ч. 0293/14/ШК.

Речинець кваліфікаційного іспиту на катехитів середних і народних шкіл в р. 1923.

В днях 9. і 10. мая 1923, відбудєся кваліфікаційний іспит на катехитів середних і всенародних шкіл разом. Письменний 9. мая 1923 о год. 9 рано вспільно для катехитів шкіл середних і народних в сали засідань Митропол. Консисторії. Устний іспит для катехитів народних шкіл дня 10. мая о год. 9 рано, для катехитів середних шкіл того самого дня о год. 4 по полудни евентуально дня 11. мая о год. 9 рано

Кандидати, що хотять піддатися тому іспитови мають внести прошення о припущення його до іспиту через дотичного Ординаріятського Комісаря шкільного на руки Уряду деканального найпізнійше до кінця місяця цвітня 1923. Вимоги до іспиту оголошені в „Архієпарх. Відомостях“ ч. 1, з дня 10. III. 1921, ч. 9, I. ч. 9, II. і ч. 4, з 25. II. 1921. Такса екзамінаційна при іспитах на катехитів середних шкіл виносить на сей рік 6.000 мп. на катехитів народних шкіл 4.000 мп., яку належить перед письменним іспитом зложити на руки I-го Комісаря Ординаріятського.

Ч. 5750/267/КД.

В справі платні емеритів.

Львівське Воевідство доносить, що після обіжника Міністерства фінансів з дня 15. X. 21, ч. 4522 священникам емеритам мають бути виплачувані дотеперішні заосмотрення в подвійній висоті. Емерити мають самі від себе вносити відповідні подання,

а куратори умово хорих священників емеритів в їх імени через Митрополичу Консисторію о підвижку емеритури по думці зак. емер. з дня 28. липня 1921 В. з. д. Ч. 70 поз. 466.

Ч. 2169/369/Л.

В справі виказів доходів епітрахильних.

Пригадуєся Всч. деканальним урядам, щоби при звільнюванню чи то місцевих чи екс. завідателів парохій, жадали від них виказу побраних ними епітрахильних доходів в часі того завідательства і той виказ разом з датами о звільненню від завідательства предкладали Митроп. Консисторії.

Повідомлення.

Розпорядженем тутейшого Ординаріату до Ч. 316/К. 23. I. 1923, на підставі статуту дяківського Товариства Запомогового на львівську Архієпархію, іменовано головою цього товариства Всч. о. Евгена Дуткевича пароха львівської церкви св. АП. Петра і Павла, передано єму весь масток товариства з порученем чимскорше реактивувати цю одну професіональну дяківську інституцію.

Ч. 2298/60/К.

На внесене прошення Президії дяківського товариства подаєся до прилюдного відома:

Загальні Збори дяківського товариства „Взаїмної Помочи“ церковних дяків відбудуться у Львові дня 18. цвітня 1923 т. є. в середу по провідній неділі в сали муз. тов. ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5 о год. 11 перед полуднем.

Служба Божа по наміренню товариства відбудеться того дня в архікатедрі св. Юра о год. 9 рано. Проситься о численну участь.

Ч. 1332/35/К.

„Союз Українських Інвалідів“ у Львові приступив до видання „ЖАЛІВНОЇ КНИГИ“ (лісти втрат) з нашої визвольної війни, щоби з одної сторони помянути поіменно всіх Героїв, як рівнож, щоби допомочи рідням упавших вишукати дату та місце смерти поляглих. Видання буде по можности з найточнішими датами і тому буде дуже потрібне всему нашому священству при метрикальних справах.

Се подаєся до відома Всч. Духовенства і поручаєся з цієї публікації користати.

До наших Всечеснійших оо. Парохів.

Виділ „Українського Краєвого Товариства Опіки над Інвалідами“ у Львові звертаєся отсим з горячою просьбою відпра-

вити один великопостний парастас як що року і помянути в громадах своєї парохії упавших героїв за нашу Волю і котрих імена записані в „Помянику“ висланим минулого року „Союзом Укр. Інвалідів“ — та при тій нагоді зібрати жертви для тих, котрі стративши половину життя і здоровля доживають в тяжких обставинах решту свого життя.

Підписаний виділ числить на щире відгукнення на його просьбу та допомогу в сій акції на так одну ціль.

Жертви просяться слати як минулого року на книжочку „Помяник“ ч. 13340 Тов. „Дністер“, вул. Руська ч. 20.

Конкурсів оповіщення.

ч. 2170/370/Л.

Отсим розписується конкурс на опорожнені парохії з речинцем до 31. мая 1923.

- 1) Церковна дек. Болахівського.
- 2) Білявці дек. Брідського.
- 3) Висоцько дек. „
- 4) Ражнів „
- 5) Суходоли „
- 6) Перевозець дек. Войнилівського.
- 7) Полоничі дек. Глинянського.
- 8) Дідушиці малі дек. Долинського.
- 9) Лолін дек. Долинського.
- 10) Бережниця королівська дек. Жидачівського.
- 11) Батьків дек. Залозецького.
- 12) Вертелка дек. Залозецького.
- 13) Звижень дек. Залозецького.
- 14) Кутище дек. Залозецького.
- 15) Маркопіль дек. Залозецького.
- 16) Серетець дек. Залозецького.
- 17) Шишківці дек. Залозецького.
- 18) Соколів дек. Зарваницького.
- 19) Увсе дек. Зарваницького.
- 20) Збараж старий дек. Збаражського.
- 21) Присівці дек. Зборівського.
- 22) Струтин дек. Золочівського.
- 23) Тростянець малий дек. Золочівського.
- 24) Завій дек. Калуського.
- 25) Лукавиця вижна дек. Любинецького.
- 26) Труханів дек. Любинецького.
- 27) Банюнин дек. Милятинського.
- 28) Якимів дек. Милятинського.
- 29) Воля велика дек. Николаївського.
- 30) Білківці дек. Озірнянського.
- 31) Городище дек. Озірнянського.

- 32) Озірна дек. Озірнянського.
- 33) Підгірці дек. Олеського.
- 34) Гарбузів дек. Оліївського.
- 35) Манаїв дек. Оліївського.
- 36) Тростянець великий дек. Оліївського.
- 37) Вільхівка дек. Перегінського.
- 38) Лецівка дек. Перегінського.
- 39) Дубе дек. Підкаменецького.
- 40) Панасівка дек. Підкаменецького.
- 41) Пеняки дек. Підкаменецького.
- 42) Чепелі дек. Підкаменецького.
- 43) Рівня дек. Рожнітівського.
- 44) Качанівка дек. Скалатського.
- 45) Гребенів дек. Скільського.
- 46) Коростів дек. Скільського.
- 47) Сопіт дек. Скільського.
- 48) Ямельниця дек. Скільського.
- 49) Підкамінь дек. Стрілиського.
- 50) Стрілків дек. Стрийського.
- 51) Деревляни дек. Струмило каменецького.
- 52) Чернилів руський дек. Тернопільського.
- 53) Сморже дек. Тухлянського.
- 54) Хашованне дек. Тухлянського.
- 55) Ялинковате дек. Тухлянського.
- 56) Лоня дек. Унівського.

Увага: Кандидати на опорожнені парохії мають в поданнях своїх навести рік уродження, рік рукополагання, рік зложеного іспиту конкурсового. 2) До кожного подання мають долучити 1000 мп. яко таксу канцелярійну, коверту з відповідними поштовими значками, впротинім случаю не будуть подання узгляднені. 3) Подання надіслані по речинци не будуть узгляднені. 4) Священники нижше 6 літ від рукоположення можуть вносити подання лише на знищені парохії.

ч. 2121.351/Л.

Подається до відома, що гр.-кат парохія при церкві св. Варвари в Відни виставлена на конкурс з речинцем до 30. IV. 1923.

ч. 13/Кап.

До парохії в Зарваниці є потрібний сотрудник. Близші дані що до обовязків і платні подасть рефлектуючому Митрополича Жапітула.

ХРОНІКА.

Ч. 1075.

Рукоположені зістали: неопрезвітери:

- 1) о. Колянківський Степан.
- 2) о. Костирка Антін.
- 3) о. Сохоцький Ізидор, Нікон.
- 3) о. Хомин Петро.
- 5) о. Богонюк Василь.

Крилош. відзнаки отримали:

- 1) Ч.: 8244 о. Попович Матвій пар. Павлова.
- 2) Ч.: 647 о. Шпіцер Семен пар. Солукова.
- 3) Ч.: 222 о. Іванчук Іван пар. в Товстім.
- 4) Ч.: 222 о. Пиндус Теодор пар. в Зеленій.
- 5) Ч.: 222 о. Зарицький Роман пар. в Вікні.

Канон. інституції отримали на парохії:

- 1) Ч. 10185 о. Літинський Ярослав на Теляче.
 - 2) Ч. 325 о. Мацелюх Евген на Кудобинці.
 - 3) Ч. 776 о. Боднар Антін на Плотичу.
 - 4) Ч. 773 о. Прокопчук Іван на Вербівчик.
 - 5) Ч. 799 о. Лошній Андрій на Грабківці.
 - 6) Ч. 1663 о. Ратич Іван на Черче.
 - 7) Ч. 1664 о. Оришкевич Юліян на Оравчик.
 - 8) Ч. 1673 о. Флюнт Антін на Угерсько.
 - 9) Ч. 1712 о. Степаняк Іван на Сухоріче.
 - 10) Ч. 1713 о. Яворський Іосиф на Ляшків.
 - 11) Ч. 1730 о. Олійник Павло на Августівку.
 - 12) Ч. 1817 о. Винницький Никола на Глубічок вел.
 - 13) Ч. 1823 о. Яськів Іван на Ганівці.
- Ч. 2177. о. Кваснюк Александер на парохію в Рогачині.
Ч. 2186. о. Нагурський Іван на парохію в Бариліві.
Ч. 3309. о. Левицький Сидоній Юліян на парохію в Дунаєві.
Ч. 3321. о. Іванчук Николай на парохію Іванчани.

Душпастирські поєади отримали:

- Ч. 2223. о. Чубатий Володимир, сотрудн. в Грабівци ад Баворів.
Ч. 2142. о. Семків Лука, завідатель в Завою.
Ч. 2159. о. Кутний Теодор, завідательство в Озірні.
Ч. 9465. о. Вонс Стефан, завід. в Чернелеві руським.
Ч. 9577. о. Задорожний Александер, завід. в Озерянці.
Ч. 9578. о. Задорожний Александер екс. зав. в Зарудю.
Ч. 9565. о. Стеців Стефан, сотрудн. в Збаражні.
Ч. 9644. о. Кузьма Зиновій, екс. зав. в Манаїві.
Ч. 9815. о. Чорнега Михайло, екс. зав. в Перевозці.

- Ч. 10189. о. Лебедович Александер, екс. зав. в Бережниці корол.
Ч. 269. о. Коновалець Орест, екс. зав. Янова, дек. Янівського.
Ч. 337. о. Паук Юліян, екс. зав. в Звиженню.
Ч. 337. о. Бутринський Михайло, екс. зав. в Ратишу.
Ч. 543. о. Цебровський Августин, екс. сотрудн. в Шоломні.
Ч. 1110. о. Сеньківський Іван, завід. в Вороцові.
Ч. 1100. о. Цурковський Маріян, завід. в Дідушицях малих.
Ч. 1242. о. Колянківський Стефан, сотрудн. в Мишковичах.
Ч. 1273. о. Богонюк Василь, сотрудн. в Глинянах Заставе.
Ч. 1243. о. Костирка Антін, сотрудн. в Тейсарові.
Ч. 1285. о. Хомин Петро, сотрудн. в Виспі.
Ч. 1301. о. Сохоцький Ізидор Нікон, прив. сотрудн. в Павлові.
Ч. 1453. о. Дацій Юліян ЧСВВ., завід. в Підгірцях.
Ч. 1470. о. Пришляк Василь, завід. в Кривім, дек. Радехів.
Ч. 1861. о. Насальський Іван, завід. в Білявцях.
Ч. 1932. о. Кедринський Василь, завід. в Тростянці малім.
Ч. 1996. о. Наконечний Северин, екс. завід. в Рівні.
Ч. 2067. о. Підгорецький Антін, екс. завід. в Банюніні.
Ч. 2190. о. Гнатів Іван, завід. в Кривім, дек. Козлівського.

Ч. 751|209|К.

Нові книжки:

Подається до відома, що появилася нова книжка п. з.: „**Передшлюбний дарунок для женихів**“ зібрав о. декан Михайло Дороцький, Жовква. 1922. Ціна 500 мп.

Незадовго появиться кварталний періодик під титулом „Богословія“. Видає кружок наших світлих молодих богословів. Ординаріят поручає горячо всему Всч. Духовенству се видавництво й заохочує до піддержки добровільними датками сего першого наукового богословського тримісячника. Завданням публікації є розвивати й плекати між нашим духовенством богословські науки, улекшити йому тяжку душпастирську працю і познакомлювати його з новітніми здобутками на полі богословських наук.

Ціна книжки буде виносити 9.000 мп. передплату приймає адміністрація „Богословія“ у Львові, вул. Коперника ч. 36. Примірники висилається лише за попереднім надісланням належитости.

Ч. 2378.

Поручається звісна книга: „**Праздничні картини гр. кат. Церкви**“ котра подає історію св. Страстей Христових і праздників нашої Церкви в словах і образах на основі Євангелій з поясненнями особенностей нашого обряду, стор. XVII. 699, украшена 14. великими кольорованими образами і около 200 більшими і меньшими картинами, в багатім і оригінальнім переплеті; видає кат. Фірма в Кольонії Р. і в Липську. Купити можна у автора о. Д-ра Д. Дорожинського, Львів, пл. св. Юра ч. 5.

Замовлення на літургічне природне вино.

Звіdomлюєсь Всеч. ОО., що замовлення на літургічне природне вино в ціні (если транспорти в найближчій часі не подорожують) около 10 тисяч мп. за літру належить прислати враз з відповідним задатком (50% ціни) найдальше до 5. мая с. р. на адресу о. Д-ра М. Горникевича, пл. св. Юра 5. Вино призначене виключно до церковного ужитку висилатись буде або в бочках до деканатів так як се було в 1921 році, або при меньчих замовленнях в пляшках до поодиноких парохіяльних урядів.

Ч. 2170:370:1.

Некрольоґія.

ПОМЕРЛИ ОО.:

Терлецький Василь парох Гумниск 21. вересня 1922.

Сеник Корнило парох Бережниці королівської 19. грудня 1922

Бородайкевич Теофан парох в Тростянці малім 3. лютого 1923.

Паліїв Йоан парох в Рівні 24. лютого 1923.

Целевич Омелян парох в Завою 7. марта 1923.

Танчаковський Александер парох в Озірній 14. марта 1923.

Душі їх поручаються молитвам Всч. Клира.

ВІД ГР. КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

Львів, дня 30. марта 1923.

свц. Михайло Яцковський
канцлер.

Александер Бачинський
ген. Вікарій.

НАКЛАДОМ МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

В друкарні „Ціла“, Львів, Ринок ч. 10.

ЛНБ ім. В. Стефаніка
АН України

ЗАМКНЕНЄ

Запомогового Фонду вдів і сиріт по гр.-кат.

А) Диспозиційний фонд :

Доходи	Мкп. ф.		Видатки	Мкп. ф.	
	Мкп.	ф.		Мкп.	ф.
Saldo 1921		550.964 72	Статутарний даток до основного фонд.		1.400
Добродії		24.678 17	Звичайна запомога вдовицям за 1922	389.461	
Відсотки від всіх цінних ефектів		38 236 73	Зачет на запомogu за 1923 р.	2.000	391.461
Звичайний річний даток від духовенства	2.391.857		Надзвичайна запом.		76.500
Даток при інституції	5.620		Друки і канцеляр. видатки	26.985	
Даток при іспиті конкурсним	5.150	2.402.627 90	Платня чотир. канцелярійним функц. і служашому	193.200 1.200	221.385
Даток при прийнятю в Архієпархію		1.000	Saldo на 1923 р.		2.335.208 52
Звороти		8.447			
		3.025.954 52			3.025.954 52

Б) Основний фонд :

Доходи	Мкп. ф.		Видатки	Мкп. ф.	
	Мкп.	ф.		Мкп.	ф.
Saldo з 1921		375.990 51	Saldo на 1923		377.390 51
Статутарний даток з фонда диспозиційного	1.400	1.400			

РАХУНКІВ

Священниках Львівської Архієпархії за 1922 р.

Білянс запомогового фонду :

Чинний стан	Мкп. ф.		Довжний стан	Мкп. ф.	
	Мкп.	ф.		Мкп.	ф.
Готівка в касі		483.116 77	Диспозиційний фонд		2.335.208 52
Заставні листи Зем. Банку Гіп. по курсі al pari		259.700	Основний фонд		377.390 51
Щад. книж. Дністер					
" " ч. 5297	1.000				
" " ч. 5437	1.000				
" " ч. 7916	200.000				
" " ч. 7918	1.000	203.000			
" Союза ч. 5916	249.903				
" " ч. 6167	51.937 98	301.840 98			
" Зем. Банку ч. 2534	429 35				
" " ч. 3517	551 91	981 26			
Пять книж. Перемиської Щадниці а 20.000 мкп.		100.000			
Кн. вкл. Нар. Тор. ч. 4303		1.346.548			
Чек. почтов. Щад. в Варшаві		1.390			
III, IV, V, VI, австрійська воєнна позичка		16.022 02			
		2.712.599 03			2.712.599 03

З І С Т А В Л Е Н Є :

Стан диспозиційного фонду з кінцем 1922 р. мкп. 2.335.208 52
 " " " " 1921 " " 550.964 72

Стан основного фонду з кінцем 1922 року мкп 377.390 51
 " " " " 1921 " " 375.990 51

Сей фонд збільшився 1.784.243 80
 Сей фонд збільшився о мкп. 1.400 —
 Загальний стан запомогового фонду збільшився в 1922 р. о мкп. 1.785.643 80

Львів, дня 31. грудня 1922.

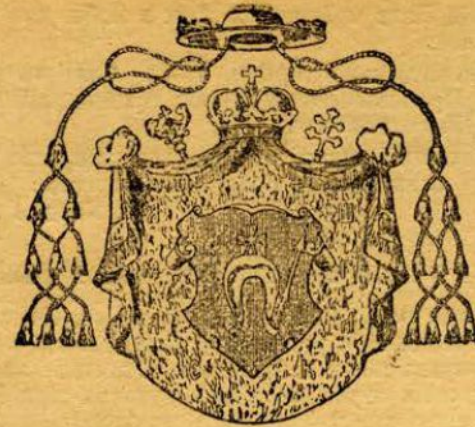
Войнарівський голова,

св. Михайло Яцковський касієр В. С. Ф.

Порто оплачено готівкою.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

ПОЧТА

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVI. Львів, дня 30. червня 1923.

Ч. 2.

Ч.: 57/24.

Подяка св. Отця за жертви для голодних на Україні.

На адресу Наймилостивішого Митрополита Кир Андрея Шептицького наспіло від Апостольського Престола низше наведене письмо, яке поручається подати до відома всім вірним при найближшій нагоді в церкві:

Секретаріат Його Святости

З Ватикану 26. мая 1923.

Ч.: 18/120.

Високопреосвящений і Всесвітлійший Отче!

Дуже радо сповняю високе поручення повідомити Ваше Преосвященство, що Святий Отець одержав жертву 281.560 мп. яку Ви післали для нещасної України і її голодних дітей.

Святий Отець в особливий спосіб тішиться бачучи Ваше Преосвященство wraz з добрими вірними своєї Архідієцезії тісно з Ним злучених так в послузі і любови як і в добродійности і горячо дякує всім, що причинилися до тої збірки милосердя,

Львівська духовна
наглядова бібліотека

№ 11

та випрошує від Бога найкращих ласк з неба для всіх жертводавців і їх родин.

А на знак вітцівської любови, Його Святість пересилає зі серця Вашому Преосвященству і цілій Архідієцезії після просьби Апостольське Благословенне.

З чувствами високої і щирої пошани заявляю себе Вашого Преосвященства правдивим слугою:

П. Кард. Гаспарі.

Ч.: 24/Орд.

Запрошення до участі в місіїній виставі в Римі 1925 року.

В ювілейнім році 1925 на поручення св. Отця св. Конгрегація для розширення віри уряджує у ватиканській палаті місіїній виставу. Ся вистава після бажання св. Отця має за ціль заінтересувати всіх християн справою проповідання віри Христової між поганями, бо многи християни навіть не здають собі достаточної справи з того, що то є місіїне діло. А що в ювілейнім році 1925 будуть прибувати до столиці християнського світа, християни з усіх закутків землі, св. Отець хоче дати їм нагоду побачити на тій виставі, яких то величавих діл dokonує церков передовсім між поганями, які поборює труднощі і якими тішаться успіхами. В цілі приготування цієї вистави зложено при Конгрегації пропаганди т. зв. Раду Місіїної Вистави (Consilium pro Expositione Missionaria Roma VI. Piazza di Spagno Nr. 48) яка на жадання дає відповідні інформації в сій справі.

Митрополичий Ординаріят одержав від св. Конгрегації Пропаганди письмо з просьбою, щоби і вірні нашої Архиепархії причинилися в якийсь спосіб до уладження цієї вистави. В першій мірі належало б вислати на ту виставу, як що хто має, якісь річи, що відповідають до Місії, або також книжки, старші чи новіші, в яких говориться о місіях, карти географічні, або інші того рода річи, які послужили б до ілюстрацій католицьких місій. Зазначає при тім св. Конгрегація, що річи вислані на виставу остають власністю тих, що їх вислали і будуть звернені.

В виду сего, що кошта уладження вистави не малі, св. Конгрегація Пропаганди має надію, що не бракне вірних, які будуть мати собі за честь причинитися до сего грошевими жертвами, та в сей спосіб також попірати католицькі Місії.

Всч. духовенство подасть се до відома всіх вірних в найближшу неділю в часі проповіді, та заохотить їх до участі в урядженню сеї вистави у відповідний спосіб так, як сего собі бажає св. Отець.

Ч.: 156/76 СС.

В справі узнання за помершого, загиненого на війні одного подруга перед заключенем нового подружжя.

Дійшло до відома Митрополичого Ординаріату, що декотрі оо. парохі самовільно без позволення духовних властей опира-

ються на декрета цивільного суду п. з. узнання за помершого приступають до вінчань осіб, котрих подруги загинули на війні безслідно і котрі тому при наміренім ними другім вінчаню не можуть виказатись потрібним в тім згляді свідоцтвом смерти мужа згл. жени. Звертаєсь увагу Всч. оо. парохам, що таке поступоване не лишень противиться законам Церкви котрі до дозволеного уділення вінчання приписують предложене сторонами свідоцтво вільного стану, но в мнимих случаях наражають на зневагу святість християнського подружжя та св. Тайни. Чим раз частіше лучаються случаи, що узнані декретами цивільних судів за померших вертають домів, раз у раз приходять тут донесеня о двоженстві котре, так много лиха і заколоту приносить не лишень в поодинокую родину но і у всій душпастирській праці священника. Щоби положити кінець таким надужитям, Митрополичий Ординаріят опираючись на виданих в тім згляді інструкціях св. Апостольської Столиці видає отсі зарядження обовязуючи оо. парохів в совісти їх строго придержуватись.

1) Не відмовляючи права і компетенції світським судам видавати т. з. ореченя смерти, Митрополичий Ординаріят застерігає собі прислугуюче йому право в случаю, коли на підставі такого ореченя сторона зголоситься до другого вінчання, видане світським судом оречене піддати розслідуванню Митропол. церковного Суду.

2) Митрополичий церковний Суд розглядатиме колегіяльно в приві оборонця подружжя звязи всі предложені йому парох. Урядами случаи на підставі протоколів слідства переведеного дотичними парох. урядами і видаватиме відповідні в церковнім значіню одиноко важні деклярації.

3) Протоколи слідства на основі котрих може бути видана судова деклярація мають містити такі дані, що опираючись на них судія жоже виробити собі найбільшу правдоподібність або моральну певність про смерть даної особи. Неприсутність хочайби тривала і дуже довго сама про себе не становить доказу смерти даної особи.

І.) Документом смерти, є свідоцтво смерти виставлене церковною владою чи на основі парох. метрик смерти, чи списів смерти т. зв. Sterberegisterauszug в військовім вікаріяті т. з. Sterberegister і т. з. Verkündigungskarte т. є. карта виписана полевим духовником до родини на підставі згаданих списів смерти як також урядові свідоцтва смерти виставлені зарядом шпиталю або світською владою, котра веде списи померших де дана особа померла.

Сумнівними документами смерти є звідомлене Червоного Хреста, листа страт, військова легітимація найдена на поли битви т. з. Legitimationsblatt або Todesfalleingabe, котру виставляв військовий відділ в случаю як не відобрано легітимаційної карти, як також т. з. „жалібна книга“ видана Союзом укр. інвалідів.

II.) В снучаю неможливости предложеня урядового свідоцтва

смерти належить старатись о переведене доказу смерти судовою дорогою.

4) Повним доказом смерти в правнім значіню для судії може бути властиво лишень записяжені зізнання двох безпосередних наочних віродостойних свідків testes de visu згідні між собою, що до часу місця, причини і інших важних обставин смерти однак також

5) зізнання одного наочного свідка можуть бути уважані за вистарчаючий доказ смерти, коли особа свідка виключає всяке підозріне або сумнів а крім того ряд обставин і вказівок (індіцій) посвідчує правдоподібність і віродостойність його зізнання.

6) В такім случаю належить свідкам ставити такі меньше більше питання; Чи знали ви добре загибеного? Чи були при його смерти або бачили його мертвого? Коли і де він помер? В яких обстпвинах? Чи давав вам перед смертю які порученя? Що після вашої гадки було причиною смерти? Де його гріб? Чи можете подати інших особи, котрі бачили смерть, або принайменше про неї чули? Де вони живуть? Чи можете назвати особи, о котрих припускаете, що они можуть що небудь сказати про факт смерти?

7) В случаю як що факт смерти не можна засвідчити наочними свідками сторона стараючися о переведене доказу смерти має подати принайменше таких свідків, котрі про смерть даної особи чули від других свідків, котрі або вже померли або котрих з якихсь важних причин не можна переслухати. В сім случаю таких свідків testes de auditu належить питати. Від яких осіб чулисье або маєте відомість про смерть загибеного? Від якого часу зачалися слухи про смерть Н. Н. Що ви думаєте про віродостойність тих свідків? Чи вони знали про смерть даної особи з власного спостереження, чи від других? Чи они мали може особлившу причину розголошувати смерть, чи були може матеріяльно в сій справі інтересовані?

8) В случаю, як що нема ніякого ні безпосередного ні посередного свідка смерти може церковний судія переведенне доказу смерти опирати на припущенях, здогадах, вказівках, котрі хотій поодинокі самі собою не доказують смерти, однак взяті всі разом в льогічній звязи з доказаними обставинами загибеного можуть виробити у судії найбільшу правдоподібність або моральну певність про смерть даної особи.

В такім случаю належить свідкам слуху про смерть ставити меньше-більше такі питання, котрі все будуть ріжні відповідно до обставин часу, місця де дана особа загинула. Коли була остання вістка про загибеного, звідки і як она прийшла? В яким віці був загибений? Яким було його моральне поведене релігійні погляди? Як він відносився до своєї рідні? Чи і як довго жив в щасливім подружжї житю? Чи лишив діти? Чи покинувши висказував свою тугу за ріднею бажаня вернути? Якими були його маєткові відносини? Коли і в якій цілі покинув свій дім? В яких околицях перебував? Які відносини під зглядом здоровля були

вести без страти для партії і для дотичної фінансової інституції, проте поки не наступить якась стабілізація валюти, поручається інтересованим Всч. ОО. Парохам до якогось часу здержатися з підниманнем відсотків від богосл. фондаций а то тимбільше, що се їм користи ані матеріяльної підмоги ніякої не принесе, а нашій інституції спричинить безуслівно шкоду.

Ч.: 5640/145/К.

Подається до загального відома Всч. оо., що Загальні Збори Товариства св. Ап. Петра у Львові відбудуться дня 29. червня 1923, о год. 10 рано в домівці при вул. Рутовського ч. 22 з таким порядком дневним:

1) Звіт секретаря, касієра і контрольної комісії, вибір голови і членів виділу, запити і внески.

Конкурсів оповіднення.

Ч.: 5650/834/Л.

На опорожнену посаду соборного крилошанина при гр.-кат. Митрополічій Капітулі у Львові розписується конкурс з речинпем до дня 30. вересня 1923.

Кандидати мають лично внести свої подання на ту посаду зі всіма свідоцтвами до Митрополічого Ординаріату у Львові.

Х Р О Н І К А.

Ч.: 20/Орд.

Рукоположені в неопрезвітери зістали:

Дичковський Микола, Іван, Михайло 3 імен.
Мельник Василь.
Лукомський Антії.
Шимкевич Зенон.
Щуровський Орест.

Крилошанські відзначення отримали:

Ч. 8096. о. Каленюк Еміліян пар. в Пісочні.
Ч. 2831. о. Лада Василь катехит в Долині.
Ч. 4377. о. Мінко Петро парох в Шнирові.

Ч.: 4917.

Завідателем Перемишлянського Деканату зістав іменованій Всч. о. Підлісецький Емануїл парох в Утіховичах

Канонічні іституції отримали:

Ч. 24-7 о. Мартиник Іван, на парохію в Борусові.
„ 3143 „ Джулинський Павло на парохію в Острові деканата Бузького.

- Ч. 3270 о. Красицький Роман на парохію Бортники.
 „ 4706 „ Райх Осип на парохію в Черняхівцях,
 „ 4870 „ Брицький Василь на парохію в Славній.
 „ 4035 „ Задорожний Александер на парохію в Озерянці.
 „ 5636 „ Петрів Михайло на парохію в Демянові.
 „ 5662 „ Малащук Володимир на пар. в Скоморохах старих.

Душпастирські посади отримали :

- Ч. 2855 о. Горнікевич Теофіл завідательство в Сихові.
 „ 2860 „ Хлипавка Василь сист. сотрудн. в Семегінові.
 „ 3272 „ Німий Василь завідател. в Підкамени.
 „ 3252 „ Стернюк Теодор екс. завід. в Підбережу.
 „ 3107 „ Зварич Василь завід. в Збаражі старім.
 „ 4326 „ Янович Антін екс. здвід. в Рикові
 „ 4446 „ Коменда Йосиф завід. Білянцях.
 „ 4567 „ Мельник Василь сотруд. в Долині.
 „ 4577 „ Шептицький Климентій Ч. С. Т. С. зав. в Луні.
 „ 4906 „ Лукомський Антін завід. в Лолині.
 „ 4007 „ Щуровський Орест сотруд. в Підгайцях з повн. обов'язків в Варбові.
 „ 20|Орд. о. Дичковський Микола, Іван, Михайло 3 імен катехит. в Перегінську.

Ч.: 57|25.

Відозва комітету будови церкви на Клепарові (під Львовом).

Українці львівського передмістя Клепарів віддалені більше як 2 кілометри від матірньої церкви св. Параскевії у Львові, постановили за благословенням Впреосвященого Митрополичого Ординаріяту вибудувати в себе величаву церкву. Брак такої церкви дається відчувати від ряду літ і потягає за собою страшні наслідки, бо много українських родин, не маючи змоги заспокоїти свої релігійні потреби в своїй церкві, переходять на латинський обряд, а се у нас на жаль значить тільки, що покинути свою народність. В останніх сумних часах число таких дезертирів обрядових і національних росте. Українці Клепарова здають собі справу, що тільки своя місцева церква буде держати нас при нашій вірі і обряді, як також буде нас хоронити перед винародовленням і тому, не оглядаючися на ніщо, розпочали вже будову тої церкви після чудового пляну, виготовленого інжиніром Тимошенком в чисто українським стилю. Камінь на фундамент і малу скількість цегли вже закуплено. Та комітет церковний свідомий цього, що так великого діла не вспіють доконати бідні громадяне Клепарова своїми силами, бож більша їх часть се денні робітники, однак комітет є певний, що до викінчення цього святого діла прийде йому в поміч усе патріотичне і жертволюбиве, українське громадянство не тільки Галичини, але також інших українських земель як рівнож і наші братя з Америки.

Звертаючись отже отсим з горячою просьбою до всего українського громадянства о ласкаві жертви на сю благородну ціль, просимо передовсім наше Всеч. Духовенство галицької церковної провінції, щоби так своїми датками як також і заохоченням до цього своїх вірних зволило причинитись до здвигнення сего величавого храму, що має носити імя св. Апостола Андрея Первозваного Іменника нашого Найдорожчого і великого Апостола Митроп. Андрея гр. Шептицького.

Ласкаві жертви проситесь вислати залученим чеком або переказом на адресу голови Комітету.

Дня, 1. червня 1923.

За Комітет будови церкви на Клепарові.

о. д-р Іван Бучко голова комітету: Львів, вул. Петра Скарги ч. 4 (а). Личковський Кость секретар.

Митрополичий Ординаріят горячо поручає Всч. Духовенству і вірним повисшу відозву та просить о як найбільше складання жертв на се благородне діло.

К О Н К У Р С.

В „Захисті ім. митроп. А. гр. Шептицького для сиріт“
у Львові, (вул. Потоцького ч. 95)

буде опорожнених від вересня 1923 кілька місць, о які можуть старатися сироти: хлопці в віці 6—9 літ, дівчата в віці 6—14 літ. — Першенство до прийняття мають круглі сироти і діти дуже талановиті. Подання треба внести на адресу заряду Захисту до 5. липня 1923. Долучити витяг з метрики уродин, послідне шкільне свідоцтво та подати докладно маєткові і родинні обставини. — За Ряду Товариства: Д-р В. Охримович, заст. президента, о. В. Лициняк, секретар.

Некрольоґія.

†

П О М Е Р Л И О О:

- О. Бірчак Йоан, парох в Підбережу дня 29. IV. 1923.
 О. Наболотний Петро, завідатель Янова Теревовельського деканату, дня 4. V. 1923.
 О. Мулик Ігнатій, парох в Залукві, дня 23. V. 1923.
 Душі їх поручаються молитвам Всч. Клира.

ВІД ГР. КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

Львів, дня 22. червня 1923.

свц. Михайло Яцковський
канцлер.

Александр Бачинський
ген. Вікарій.

НАКЛАДОМ МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

Порто оплачене готівкою.

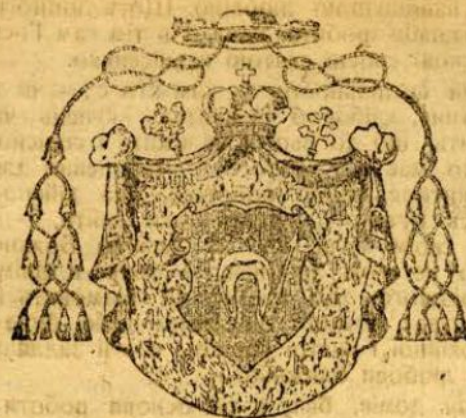
Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

для катехизів

в *в Тернополі*

пошта _____

По конфіскації наклад другий!

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ
ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVI. Львів, дня 5. вересня 1923.

Ч. 3.

АНДРЕЙ,

Божою Милістю й ласкою св. Апостольського Престола, Митрополит Галицький, смиренний Архієпископ Львівський,

Духовенству й Вірним мир о Господі нашім Іс. Христі!

Ще заки верну до Львова, що надіюся дасть Бог може незадовго вже, — пишу ось се посланне, щоб порозумітися з Вами, Дорогі мої в Христі, що до роботи, якої треба би нам усім разом узятися, як що маємо бодай до первісного стану привести ту бідну нашу єпархію так страшно досвідчену морально і фізично оттою світовою війною.

А зачати, — питаємо зараз, — від чого, щоб се трудне а важне діло довести як слід до доброго кінця? Певно, що не помиляюся, як узявши все шире й просто по євангельськи, скажемо собі, що в тім усе, щоб кожний виповняв обовязки свого стану як мож найліпше й найсовіснійше а до другого

Львівська дієцезія
наказом Єпископа

М. У.

відносився з найбільшою любовою. Щось ліпшого, щось більшого, що можна зробити, нема. І в тім сам Господь Бог споможе нас ласкою своєю святою певнісенько.

Де в якій суспільности, як чим хто є — чи то лікар, адвокат чи робітник, хлібороб чи вчитель, купець чи священник — кождий робить, що до нього належить і совісно і так як знає найліпше і що має сил до того, — там певно для добра загалу кождий служитиме такою роботою, яка дійсно щось значить і з якої щось путнього мусить таки вийти, — де кождий не тільки є на своїм місці, але за ласкою Божою, — без якої нічо доброго не мож зробити, — зміряє в цілім своїм життю до щораз ліпшого, там нікому не відмовить Господь свого благословенства: кождий щасливим себе буде там чути не тільки за спокійної і чистої совісті, але й задля життя посвяченого праці й любови ближнього.

Вернувши домів, бачу в тім основи роботи і для себе.

І так дорогі Братя, призадумавшись над усіма нашими потребами, глядячи на них з боку обовязків свого стану і клира, себто з боку життя релігійного, — бачу тисячки дітей, яким треба дати науку й виховання християнське; тисячки сиріт без батька і нені, яким треба заступити рідню; бачу тих бідних, що попавши у тяжкі гріхи, втратили Божу ласку: їм треба помогти піднятися, треба молитвами випросити їм ласки в Бога, щоб навернулися; бачу невїж, що не знають правд св. віри, — родини, що живуть в незгоді; бачу вірних позбавлених духовної помочі ізза браку священників; бачу церкви, які треба поставити, парохії і школи, які належалоби з нового встановити; бачу й заблуканих, яких треба повернути до Христового стада, — поваджених, яких добре булоби поєднати; бачу тих, що сумують і плачуть — їм треба розради, — голодних — їм треба нагодувати; бачу родини християнські, що треба освятити; а перед усім тим виджу покликаних до священства тай бачу, як їм треба свято виховувати в семінарах і малім і великім й молодїж усю виджу, якій треба запевнити католицьке виховання. То робота, яка чекає мене; її мусить зробити совісно і як найліпше буду знати. Та се багато, а бачусь таки забагато на мої слабї сили.

Єпископ і католицький клир, яко такий, не мішаються до квестій політики, — хиба що політикою назветься квестія злучені з добром релігійним вірних, — вони лишають їх політикам. Апостол Павло повідає, що „всякий архієрей, взятий із людей, для людей поставляється, щоб служив у тім що Боже“ (Євр. V. 1.). „Значиться — як каже Папа Венедикт XV.*) — обовязки священника — Божі, отже послугуватися повагою сього уряду до земських цілей не можна йому. Правда, що кождому священникови вільно користуватися правами звичайного горожанина, але то лише тоді, коли доцільности в виповнюванні його слу-

*) Письмо до Єпископів бельг. з 10. л. 1921 р. „Cum Semper“.

жби не стоїть се на заваді“. Яж сам про себе уважавби за зраду справи Христової, колиб задля яких принципів, що міняються з дня на день, або квестій, які релігію не обходять, став я — борони Боже — коли якою причиною незгоди або непорозуміння між ким небудь з моїх вірних а мною. Як усе й усюди лишаю днесь усі квестії політичні на боші й тут не хочу ні про політику говорити, ні в значінню політичнім.

Чим більше і висше піднесемося понад те все, що перемінає, тим і легше буде нам священникам заховати між собою і з вірними ту єдність духа в злуці мира, до якої так рішучо закликає нас св. Апостол Павло (Євр. IV. 3.). І се найважнїше, се найперший обовязок, щоб священники зберегли ту єдність духа між собою і з єпископом. Бо коли св. Апостол вимагає її від усіх, то очевидячки тим більше святим обовязком є вона для священників.

Та щоб мож успішно працювати для спасення душ, треба нам конче єдності духа. Єдність то нічо инше, як дух Христовий — а його треба нам мати, бож у нім вся наша сила; єдність є теж тою любовою, яку винні ми нашим вірним і якою зустрівати нам їх треба в праці над ними. Навпаки-ж усе що нас ділить, розлучає, не може ніяк бути частю Христового Духа, бо нераз буде воно таки впрост супротивне йому. Найвища ціль нашої праці, то вести душі до спасення вічного і то — перед усім иншим — проповідуючи їм Євангеліє Г. Н. Ісуса Христа. Але щоб те проповідування наше було успішне, — вірним мусить бути ясно, що ми не проповідуємо які свої власні доктрини.

Ні — не себе самих ми маємо проповідувати а Христа розп'ятого. „Не себе ми проповідуємо, каже Апостол, — а Христа“ (II. кор. IV. 5.) Тай додає ще: „Бо я надумався не знати нічого між Вами, тільки Ісуса Христа, тай Його розп'ятого (I. кор. II. 2.) Отож праця наша, вся любов, якою зустрічаємо наш нарід, весь вплив наш повинні бути немовби одним голосом, що проповідусь Христа. І докіль той голос буде дійсно голосом Божим, доти матиме він силу надлюдську, Божу. Він буде богоносним, бо нести буде душам людським Бога самого. Колиж закрадеться дісгармонія в той голос, що є працею клира, коли священство не вспе зберігти єдності духа в злуці мира, як ділиться, розпадається, як не є разом у злуці з єпископом, тоді й той голос, що міг бути, так сказатиби, всемогучим, знижається тоді до людського впливу й не має вже права представляти себе за Божу силу і вести зі силою до надприродної цілі.

Християнин, дорогі Братя, видить у всіх подробицях життя Божу волю і Його святе провидінне, що „повсюди від краю до краю всього досягає й усім заорудує премило“ (Прем. VIII. 1.) Добачувати оком віри всюди волю Божу, велика то чеснота християнська, як і щоденна велика молитва наша: „Отче наш, най буде воля Твоя свята!“ Тай чим більша віра наша, чим більший послух і підданість, якою піддаємося Волі Божій в кожній справі, тим і певнїща поміч Божа і благословенство Його святе. Тож нема

ліпшого способу заповнити собі поміч Божу, як видіти Божу руку і Його святую волю в усіх подіях життя та терпіннях. „Смирність, повідає св. Петро, під сильну руку Божу, щоб підніс вас в свою пору, скинувши на Нього всяку журбу вашу, бо Він старається про Вас“ (1. Петр. V. 6 і 7). Бо „кождий, що несесть ся в гору, понижений буде, хтож принижається, піде в гору“ (Лук. XIV. 11.)

Таку саму підданість радить нам св. Апостол Павло й висшим властям, бо каже нема влади, коли не від Бога. Якій же влади, від Бога вони настановлені (Рим. XIII. I.).

Волю Божу повинен християнин видіти в справедливих законах влади й піддаватися їй повинен зі страху, щоб спротивившись влади, не спротивитися коли волі Божій, бо хто противиться влади, Божому повелінню противиться (Рим. XIII. II.).

Щоб улещити нам у тім покірнім послуші волі Божій, Премудрість Божа, Слово Його співвічне і єдиносущне стається чоловіком і дає нам примір із себе як бути послушним без краю Господу Богу. І яко чоловік понижив себе, будши послушним аж до смерті, смерті же крестної“. (Єф. II. 8.).

Усю свою молодість був Ісус Христос послушний своїй Матері й св. Йосифови. Піддавався всім правам старого Завіта; будши свобідним, брав на себе всі обовязки цивільні й казав віддавати кесареви, що було кесарево, наказуючи дати Богови, що Боже. Очевидно, що Богови перед усім, бо на випадок, що як колиби право людське повстало на противно права Божого, то рачій Бога маєть ся слухати ніж людей (Діян. IV. 19.)

І що маю Вам іще сказати? Хиба, що радби я з Вами поділитись тим великим вражінням, яке справляє побут у Римі тай тим щастєм, що виділося Намісника самого Христа і говорилося з ним. Я хотівби поділитися тою втіхою, яка огортає серце, на згадку великої ідеї, що оживляє теперішнього Римського Папу. Наш св. Отець поставив собі за найвищу задачу працювати над здійсненням великого і прегарного ідеалу, то є мира Христового в царстві Христовім. Бо чогож бажати ліпшого і кращого бідній людскости роздертій оттою світовою війною, як не того мира, що дає Христос а світ дати не може, того мира, що осноується на справедливости й любови?... У своїм прегарнім посланню *Ubi arcano*, з 23. грудня 1922 р. ось як виражається:

„Перед усім, каже, треба, щоб всі люди примирилися духом. Бо не мало що здається той поверховний мир... Такого треба нам миру, що огортає дуті і втихомирює їх і надихає їх прихильністю дружньою до всіх. То нічо инше, як мир Христовий... Дуже добре міг сказати Ісус Христос своїм миром, бож перший то Він сказав до людей: Ви всі брата (Мат. XXIII. 8.). Він теж поставив закон взаємної любови між усіма й терпеливості своєю власною кровю немовби то припечатаної: се заповідь моя, щоб ви любили один одного як я вас полюбив (ю XV, 12). Але й слід за тим правдивий мир Христовий не може збочувати від справедливости, раз тому, що Той, що судить справедливість

є сам Бог (Пс. IX. 5.) а друге, що ділом справедливости є мир. (Іс, XXXII. 17).

Кождий християнин у своїм життю та своїх зносінах з другими повинен шо може на свої сили прикладатися здійснити той великий заклик Намісника Христового до цілої людскости. Отож то й Ви, Дорогі Братя, „коли можна, скільки се від вас, з усіма людьми майте мир“ (Рим. XII. 18) стараючись держати єдність духа в злуці мира (Єф. IV. 3.)

Бог же мира най буде з усіма вами. (Рим. XV. 33). Амінь.

Монастир св. Павла за мурами
в день святих Апостолів Петра і Павла
рік 1923.

† Андрей
Митрополит,

Ч. 7.25/235 РД,

До Всечесного Духовенства!

Ч. 7111|1178|Л.

В наслідок рішення Міністерства справ внутрішніх з дня 30. квітня 1923 Ч. А. О. 1445. поручається парохіяльним Урядам, щоби в заголовку кожного витягу метрикального була уміщена слідуюча напись:

Держава: Річпосполита Польська.

Воєвідство: Н. Н.

Повіт: Н. Н.

Громада: Н. Н.

Примічається при тім, що заголовки витягів метрикальних виготовлені через католицькі Уряди парохіяльні можуть крім повисше приписаного означення територіяльного поділу держави подавати місто означення громади назву Епархії і парохії.

Н. пр. Митрополія Галицька, Архієпархія Львівська, парохія.

Ч. 6826.

В справі дітей на прилюдних дорогах супроти самоходів.

Міністерство публичних робіт: Варшава, дня 13. червня 1923.
Наше число деп. XI. 1259.

До Міністерства Віроісповідань і публичної Просвіти в Варшаві.

Тому, що акція супроти діточих збитків в відношенню до самоходів на прилюдних дорогах, розпочата Міністерством публичних робіт письмом з дня 28. IV. 1921. Ч. XI. 1214, отже тому два роки назад, не принесла дотепер сподіваного вислідку, як виходить із жалоб членів самоходового клубу Польщі і з власних спостережень урядників, Міністерство публичних робіт рішене не толерувати довше тих збитків, повідомляє, що видало розпорядок до потягання кожного разу провинившихся до строгої відвічальности. Однак оцінюючи моральний вплив духовенства і навчительства, Міністерство публичних робіт прохає рівночасно уклінно о пригадку управителям шкіл о конечности доложення старань в напрямі усунення у своїх вихованків сих об'явів небезпечного здичіння, а головно о вплив духовенства на старших, щоби сих збитків не толерували тому, що мимо небезпеки на яку они наражають не лише їдучих, але і населення, за збитки дітей мусять відповідати родителі і їх вихователі.

Міністер: *Лопушаньскі.*

Се рішення подається до відома Всч. Духовенству.

Ч. 655|С.

Уділюванне позволення на заключення супружества через влади військові.

По думці рескрипту Міністерства справ військових Деп. X. Ч. 1982|Ров. з дня 6. липня 1923, мають виказатися при заключуванню супружества спеціальним дозволенням від властей військових:

1) пописові від хвилі коли їх комісія поборова військово-лікарська узнала здібними до військової служби (Кат. А.), без огляду на се, чи зістали дійсно покликані до чинної служби, чи зачислені до т. зв. запасу т. зн. по причині заповнення контингенту не могли бути покликані до чинної служби.

Не потребують ніякого позволення властей військових до заключення супружества:

1) пописові до хвилі перегляду військово-лікарської Комісії.

2) По хвилі перегляду ніхто крім узнаних за здібних (Кат. А.) і покликаних до чинної служби або зачислених до т. зв. запасу. Не потребують його: рядові резерви і загального ополчення всіх річників, та всі що користають з відрочення.

Ч. 7283|140|Л.

До відома кандидатам духовного стану.

Кандидати духовного, стану укінчивші богословські науки яко питомці духовної Семинарії і маючі всі законні вимоги до прийняття Тайни Священства мають найдалше до 15. вересня 1923 р. внести подання до Митрополичого Ординаріату о прийняття до дому презвітеріяльного. Дня 20. вересня 1923. мають явитися в Всв. Ректораті духовної Семинарії у Львові о год. 9-ій перед полуднем і піддатися іспитови з предметів богословських перед призначеною до того комісією, від котрого буде залежати прийняття до дому презвітеріяльного а взглядно уділення Тайни Священства. Кошта удержання мають самі покривати. До подання о прийняття до дому презвітеріяльного мають долучити:

- 1) Метрику хрещення і миропомазання.
- 2) Свідоцтво зрілости.
- 3) Абсолюторіюм укінчених наук богословських.
- 4) Свідоцтво моральности від дотичного деканального Уряду, запечатане.
- 5) Оженившіся, свідоцтво вінчання.

Ч. 7256|1199 Л.

Реченець конкурсового парохіяльного іспиту.

Дня 23. жовтня 1923. в вівторок о 9. год. рано відбудеться письменний, а дня 24. жовтня 1923. в середу о год. 9. рано устний конкурсовий парохіяльний іспит. Священики, котрі хотять піддатися сему іспитови, по перебутій трилітній душпастирській практиці, мають явитися в висше означених днях і зложити перед іспитом таксу по 15.000 Мп. парохі, по 10.000 Мп. завідателі парохій, а сотрудники по 6.000 Мп. крім того по 1.200 Мп. на свідоцтва і стемплі.

До іспиту конкурсового моглиби бути винятково допущені ті, котрі не мають ще повних трох літ душпастирської служби, однак о се мають вперед просити і свою просьбу о допущенне до іспиту переслати через свій деканальний Уряд, котрий о поведенню і душпастирських трудах просителя має заявити доброміння.

Лиш на основі одержаного позволення можуть ті священики зголоситися до іспиту і перед іспитом виказатися таким дозволенням

Священики рукоположені в рр. 1921, 1922, як також ті, котрим продовжено реченець для іспиту богословія морального і догматичного до осіннього речення, взиваються в тім самім часі до іспиту у Львові, а також священики, котрим продовжено важність їх послідного іспиту до сего реченця.

Ч. 125-Орд.

До Всечесного Духовенства в справі „Рідної Школи“.

З огляду на те, що справа „Рідної Школи“ і приватного нашого шкільництва і з огляду на релігійні обставини є незвичайно важна, поручається цілому нашому Всечесному Духовенству підпомагати ту інституцію морально і матеріально.

Ч. 1746|8|17.

Дотація католического духовенства і інституцій церковних на II квартал бюджетової провізії.

До

Високопреподобного гр. кат. Митрополичого Ординаріату у Львові.

Міністерство Віроісповідань і Просвіти публичної рескриптом з дня 23. мая 1923. Ч. 3670. признало на період бюджетовий від 1. цвітня до 30. червня 1923 р.:

для Єпископів дієзальних по	900.000	Мп.	міс.
„ „ помічників по	700.000	„	„
„ членів катедр. капітул.	400.000	„	„
„ парохів	250.000	„	„
„ сотрудників і ректорів дочерних церков	200.000	„	„
„ питомців духовних семінарій	150.000	„	„

котрі то належитости мають бути виплачувані місячно з гори.

Подаючи це до відома Митрополичого Ординаріату, Воєвідство покликуючися на перший уступ туг. рескрипту з дня 27. падолиста 1922. Ч. 2604.VI|10., в котрім представило виплату сталих поборів, буде виплачувати по мысли обовязуючих приписів рахунково касових на разі побори духовенства чинного, залеблі по конець липня 1923 р. а в будучности в місячних ратах з гори на руки деканів в слідующий спосіб:

Воєвідство буде висилати тальон зі збірною листом платничом на платні духовенства даного деканату на руки декана. В сій цілі хоче Митрополичий Ординаріат сейчас прислати Воєвідству поіменний спис деканів з докладною адресом місця їх мешкання і почти.

По одержанню тальону побере декан зараз виасигновану в означеній в тальоні скарбовій касі загальну квоту, опісля виплатить поодиноким відборцям належну платню подрібно вказану в платничій листі за оригінальним потвердженням відбору кожного перціпента у відносній колумні платничої листи (евентуально если перціпент не відбирає особисто платні, за потвердженням заступника з долученням заступства, взглядно долученням до листи платничої почтового рецєпісу о скілько декан прише почтою перціпентови його побори).

При присланню деканови платничої листи, отримає декан також другий примірник листи с є. невиповнений блянкет. Той блянкет виповнить декан поданням імен і назвиск всіх відборців цілого деканату з узглядненням змін зайшлих в данім місяці і прише обі листи платничі а то так листу з потвердженням відбору виплачених належитостей і евентуально почтовими рецєпісами і повновластями, як також виповнений блянкет котрий має служити яко платнича листа на слідующий місяць Воєвідству, в терміні до 10. кожного місяця.

На випадок уступлення котрогось з відборців, взглядно довшої неприсутности і неможности доручення належної квоти, декан зложить перед відсланням листи платничої Воєвідству недоручену квоту у відносній скарбовій касі за приходовим квітотом тої каси, котрий то квітот зверне опісля декан разом з потвердженою листом Воєвідству.

Звертається увагу, що нові будучі виплати з огляду на технічні трудности в ліквідованню і приписуванню особистих конт, не будуть могли бути рівночасно і сейчас вислані до поодиноких деканів, лиш наступить це в м'ру їх заліквідовання.

Рівнож звертається увагу, на це, що з огляду на брак донесень Ординаріату о зайшлих змінах особистих духовенства або з причини спізнених донесень нераз не буде можна сейчас асигнувати належні платні.

В цих случаях повинен інтересований звернутися сейчас письменно через відносний Ординаріат до Воєвідства о виплату, котре при ліквідованню платень на слідующий місяць узгляднить залеглисть.

Вкінці повідомляється, що в цілі прискорення виплати, перша виплата буде обнимати лише належитости підвиснені, признані від 1. цвітня 1923 р. а давнійші залеглиости будуть вирівнані в слідующих місяцях.

За Воєводу: *Matkovski.*

Конкурсні оповіщення.

Ч. 7106|1173|Л.

Розписується конкурс на опорожнені парохії з реченцем до 31. жовтня 1923.

- 1) Малашівці, дек. Тернопіль.
- 2) Підбереж, дек. Болехів.
- 3) Залуква, „ Галицький.
- 4) Підлисе, дек. Олеський.
- 5) Красносілці, дек. Збаражський.
- 6) Лдзіне, дек. Рожнітів.
- 7) Ольховець, дек. Бобрєцький.
- 8) Мальчиці, дек. Городецький.
- 9) Полоничі, дек. Глинянський.
- 10) Парохія при церкві св. Параскевії у Львові.
- 11) Демянів, дек. Бурштинський.
- 12) Утіховичі, дек. Перемишлянський.
- 13) Сливки, дек. Перегінський.
- 14) Лукавиця нижня, дек. Любинецький.
- 15) Покрівці, дек. Жидачівський.
- 16) Заруде, дек. Зборівський.
- 17) Ражнів, дек. Брідський.
- 18) Підлипіці, дек. Золочівський.
- 19) Княжолука, дек. Долинський.

- 20) Солуків, " "
- 21) Труханів, дек. Любинецький.
- 22) Урич, дек. Скільський.
- 23) Городище, дек. Козлівський.
- 24) Сернки горішні, дек. Бурштинський.
- 25) Висоцко, дек. Брідський.
- 26) Суходоли, " "
- 27) Перевозець, дек. Войнилівський.
- 28) Лолін, дек. Долинський.
- 29) Батьків, дек. Залозецький.
- 30) Вертелка, " "
- 31) Звижень, " "
- 32) Кутище, " "
- 33) Серетець " "
- 34) Присівці, дек. Зборівський.
- 35) Банюнин, дек. Милятинський.
- 36) Якимів, " "
- 37) Гарбузів, дек. Оліївський.
- 38) Манаїв, " "
- 39) Тростянець великий, дек. Оліївський.
- 40) Вільхівка, дек. Перегінський.
- 41) Лепівка, " "
- 42) Панасівка, дек. Підкаменецький.
- 43) Пеняки, " "
- 44) Чепелі, " "
- 45) Качанівка, дек. Скалатський.
- 46) Коростів, дек. Скільський.
- 47) Сопіт, " "
- 48) Ямельниця " "
- 49) Крушельниця, дек. Скільський.
- 50) Корчин, " "
- 51) Стрілків, дек. Стрийський.
- 52) Деревляни, дек. Струмило каменець.
- 53) Хащоване, дек. Тухлянський.
- 54) Ялинковате " "
- 55) Лоня, дек. Унівський.
- 56) Підгородці, дек. Скільський.
- 57) Смерже, дек. Тухлянський.

Увага: Кандидати на опорожнені парохії мають в поданнях своїх навести: 1) Рік уродження, рік рукоположення, рік зложеного конкурсового парохіяльного іспиту. 2) До кожного подання мають долучити 1000 мп. як таксу канцелярйну і коверту, в противнім случаю не будуть їх подання узгляднені. 3) Подання надіслані по реченці не будуть узгляднені. 4) Священники нижше 6 літ від рукоположення можуть вносити подання лише на знищені парохії.

О парохію при церкві св. Параскевії у Львові можуть вносити подання лиш священники, котрі вже мають десять літ душпастирської праці за собою.

Х Р О Н І К А.

Титул Світника Митропол. Консистоії отримали:

Всч. о. Еліашевський Богдан декан і парох в Зашкові.

Крилошанські відзначення отримали:

Всч. о. Содомора Антін парох в Бокові.

Душпастирські посади отримали Всч. ОО.:

- Ч. 3199 о. Ковальський Богдан завідательство в Звиженю.
- Ч. 6059 о. Чайківський Михайло завідательство в Підлисю.
- Ч. 6092 о. Ковалишин Іван екс. сотрудицтво в Ушні ад Сасів.
- Ч. 6399 о. Чубатий Евген екс. завідательство в Рівні.
- Ч. 6432 о. Карпович Стефан завідательство в Красносіллях.
- Ч. 6719 о. Насальський Іван завідательство в Дубю.
- Ч. 6720 о. Колодій Юрій завідательство в Купчинцях.
- Ч. 6650 о. Антонинин Михайло завідательство в Мальчицях.
- Ч. 6670 о. Лончина Василь завідатель при церкві св. Параскевії у Львові.
- Ч. 6984 о. Стефанівський Іван екс. завідатель в Чепелях.
- Ч. 6112 о. Микула Михайло сист. сотр. в Семегинові з повн. обовязків в Мізуні.
- Ч. 6931 о. Богатюк Теодор завідательство в Вертелці.
- Ч. 7102 о. Побігушка Филімон завідательство в Малашівцях.
- Ч. 7116 о. Лучинський Йосиф ЧСВВ. сотрудицтво при церкві св. Параскевії у Львові.
- Ч. 7301 о. Кузьма Василь сотрудицтво при Арх. Хр, св. Юра.

Канонічні інституції отримали:

- Ч. 6636 о. Семків Лука на парохію в Завою.
- Ч. 7005 о. Колодій Юрій на парохію в Купчинцях.
- Ч. 7058 о. Цегельський Евген на парохію в Янові, Теребовельського деканату.

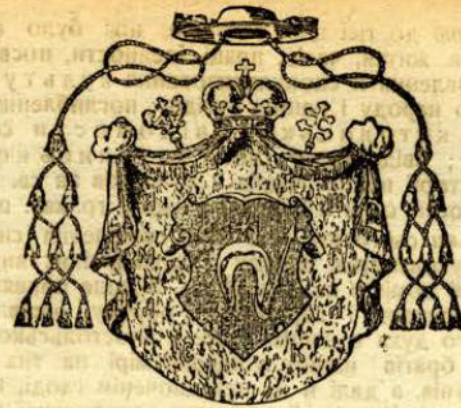
ВІД ГР. КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІАТУ.

Львів, дня 5. вересня 1923.

свц. Михайло Яцковський
канцлер.

Александр Бачинський
ген. Вікарій.

НАКЛАДОМ МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІАТУ.

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVI. Львів, дня 25. жовтня 1923. Ч. 4.

Ювілей св. свцмч. Йосафата.

Інструкція для ОО. Душпастирів.

I. Загальні:

1. *Ювілей* св. свцмч. Йосафата не є історичний спомин, який з часом приходить і з бігом часу переминає, але важна хвиля великої дійсности, яка має значіння для будуччини. Вона має великою силою, якою є святий, обновити, скріпити і повести до нового життя, до католицького апостольства нашу гр.-кат. церкву і наш католицький нарід.

2. *Ціль* цього ювілею найблизша, є віддання чести й слави Богу в святім Його Вгодникови. Віддання належної чести Його святому життю, Його ідеї, посвяті, чеснотам, заслугам, муці, силі й славі, та оборона Його перед несправедливими закидами. Дальша ціль цього ювілею є сповнення нашого обов'язку вдячности пам'яті для нього, щоби в той спосіб за заслугами, прикладом і помічю Святого зачерпнути нової великої сили до обнови нашого церковного й народнього життя.

Львівська духовна
наукова бібліотека

№ 11

Порто оплачене готівкою.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

пошта

3. Дорогою до тієї цілі є лучше, ніж було в нас досіль, пізнання св. життя, часів, праці, ідейности, посвяти й подвигів його; оживлення й спопуляризованя культу його, серед цілого нашого народу і наших сусідів; поглиблення, поширення й скріплення католицької свідомости серед нашого катол. народу; свідомости своєї католицької історії, записаної в історії наших героїв і мучеників за св. катол. віру, — як доказ святости, сили й завдання нашої гр.-кат. церкви.

4. Овочами сього ювілею буде скріплення сили й діяльности нашого духовенства, народу й церкви, їхнє внутрішнє освячення силою й помічю св. Йосафата, більше привязання до католицьких передань і церковного обряду, оживлення й розвій апостольського духа в нашій нутрі й апостольської праці серед незєднаних братів наших в першій мірі на тих областях, де колись була унія, а далі й на незєднанім сході, щоб їх незрячих привести до пізнання й прийяття католицької віри і повернути назад до єдиноспасаючої католицької церкви.

5. Мира пізнання, любови й почеси для св. Йосафата за висітими від докладного пізнання історії, чеснот, сили й слави святого й памяток по ньому через духовенство. Тому треба щоб наші священники, докладно вперед перестудіювали життя св. Йосафата, історію нашої гр.-кат. церкви, історію Унії, історію полеміки між католицькою а незєднаною церквою й ознайомились з літературними памятниками по святому.

6. Длятого поручаємо усім нашим священникам, щоби постарались, хочби й спільними силами, о історію Унії Пелеша й Ліковського, та о життєпис св. Йосафата й добре їх перестудіювали. Доки нема ще нашої повної життєписи св. свчн., може тимчасом вистарчити книжечка о. Козаневича, п. т. „Життя св. свчн. Йосафата“, Ч. С. В. В. Архiep. Полоцького, видана в Жовкві 1912 р.

Далі поручаємо, щоби на найблизшій деканальнім соборчику був відчит і діскусія, а) про значіння св. Йосафата в нашій церковній історії, теперішности й будуччині, а другий б) про значіння й найуспішніший спосіб обходу його 300-літнього ювілею. Бажане, щоб на цім соборчику взяли участь і ОО. катехити.

8. Перший відчит не має бути тільки біографією св. Йосафата, (бо її кожний повинен знати), але зображенням його ідейности, посвяти, змагань, подвигів, сили й слави і значіння їхнього для нашої св. віри, церкви, обряду, народу й історії. Це й відчит має бути підставою до другого, про ювілей. Другий відчит має обговорити пляновий, одноцільний й опертий на взаємній допоміж обхід ювілею в деканаті в злуці з обходом у цілій епархії.

II. Організація.

9. На цім соборчику, який повинен відбутись по зможі як найскорше, має завязатись деканальний комітет ювілейний. Він має дати ініціативу до втворення й роботи секцій:

місійної, фінансової, памяткової, обходової й концертної — і до творення подібних комітетів парохіяльних.

10. Секція місійна має допомогти хоч одному з співдеканальних отців відбутись наперед курс місійний, який плянується на зиму в усіх епархіях, а потім устроювати по парохіях триденні місії з напрямком католицького освідомлення. З огляду на те, що така місія разом з благословеннем мощами святого, відпустом і посвяченням памятки по Св. Йосафатові є найважливішою справою ювілейного обходу, треба буде для місійної праці посвятити як найбільше старань.

11. Секція фінансова має збирати гроші на видатки ювілейного обходу: місії, концерти, походи; видавання книжок, друків, памяток, образів, медаліків і т. и.

12. Секція памяткова має допомогти до ставлення тріважних памяток ювілейних: церков, каплиць, статуй, олтарів, образів і т. и.

13. Секція обходова, займається спровадженням мощів св. Йосафата, походами з ними в відповідних реліквіярах, поширенням книжок, образів, альбомів і інших памяток ювілейних.

14. Секція концертна дбає за видання пісень, ораторій, драм, творів, та за влаштування сценічних представлень, концертів і академій в честь святого.

15. Деканальні комітети в'язуться з комітетом епархіяльним, який стоїть під проводом Єпископа згл. його Вікарія. Наляжать до нього відпоручники капітули, дух. семінарії, професорів Богословії, катихитів, духовенства душпастирського і законного, учительства, католицьких товариств і організацій. Комітет епархіяльний ділиться на секції: 1) пропаганди, 3) фінансову, 3) видавничу, 4) місійну і 5) концертну.

16. Епархіяльні комітети інших гр. кат. дієцезій Галичини, Чехословаччини, Югославії, Америки, Канади й Бразилії лучаться в один спільний центральний комітет, в котрім далеко віддалені епархії можуть бути заступлені через упрошеного відпоручника.

III Праця.

17. Праця душпастирів біля ювілею св. Йосафата має наперед освідомити й повчити нарід про св. Йосафата ювілей, а потім має дати заохоту до участі й провід в обході ювілейнім.

18. Науки про св. Йосафата мають зачатись у нас у неділю після св. Димитрія, це є 11./XІ. (29. X. ст. ст.) і вони мають наперед приготувати гідний обхід празника Святого в дню 25. (12.) листопада. У тих науках мається дати короткий образ життя його як побожного молодця, що любив Бога, свій обряд церковний, свою народню культуру, богомільного законника, що любив свою душу, подвиги, святість і посвату для Христа, ревного душпастиря що любив славу Божу і душі ближніх і повного му-

жества єпископа, що за святу віру католицьку й за своє стадо дав свою душу.

19. На празник св. Йосафата буде наука про славу Його, проявлену в чудах за життя й після смерті, про Його нетлінні моці, беатифікацію й канонізацію й значіння Його в історії нашої св. Церкви.

18. Від дня св. Йосафата 1923 р. до дня св. Ап. Петра й Павла 1924 р., мається повчити вірних докладно про ціле життя, ідеї, подвиги, посвяту, заслуги, мучеництво, силу, славу і пам'ятки Святого. Це треба перевести в спосіб інтересний займаючий, поучаючий і заохочуючий, то принагідно згадуючи про Святого в недільних і святочних науках, то переповідаючи Його життя в кругах ексорт, наук на Сл. Божих і на вечірнях.

19. Основою до цих наук може служити книжечка о. Козаневича, котрої 30 розділів добре надаються на 30 наук. Доповняти їх буде мож відомостями із других книжок, як: Історія Унії рускої церкви з Римом Ю. Пелеша і ювілейне видання з 1897 р. Е. Луцик, Народня історія рускої церкви 2 т., Львів 1895 р., о. П. Ф. Крипякевича Unia Swieca, Львів 1897 р.; Е. Ліковського, Берестейська унія, Жовква 1917, — та книжечками про переслідуванне холмських і підляських уніятів.

20. В науках треба заєдно мати на оці особливе ділання ласки Божої в життю Святого: як то Бог вибрав Його, призвав до Своєї св. служби, провадив Його, просвічав, кріпив, досвідчав, освячував і вчинив святим і чудотворцем уже за життя, — все те на славу Своєю і Своєї єдиної св. католицької Церкви.

21. Дальше, життя св. Йосафата дає нам живий приклад до наслідування великих чеснот: 1) живої й непохитної св. віри; і набожності до Матери Божої; 2) привязання до св. католицької Церкви, св. о. Папи Римського, церковної влади, церковних обрядів і передань; 3) чинної любови Бога й ближнього, любови ворогів і блукаючих у вірі; 4) надії на Бога й Його поміч і опіку; 5) Св. Євангельської чистоти, убожества й послуху, апостольської ревности й мученицького мужества.

22. Не тільки Він прикладом для нас, але й богомольцем і заступником нашим у Бога, особливе нашої св. гр.-кат. Церкви і св. Унії. „Сей є братолюбець, що богато молиться за людей і за святий город, Еремія, Божий пророк“ (II. Мак. XV. 14). В Ньому і від Нього наша сила й наша будуччина. „Святий“, я). каже св. Кипріяні, „вже безпечні за свою безсмертність, запок падливо дбають за наше спасення“.

23. За все те належитьсЯ Йому від нас велика й особлива вдячність, любов, честь і слава. Особливо тому, бо ми рідні Йому по роду, по обряду, по вірі св., бо ми є зерно, яке зросло й доховалось на землі, зрошеній Його св. кровю.

24. А найлучшу честь Йому віддамо, як, що ми сами пізнаємо Його лучше, й причинимось як найбільше до того, щоби

наші діти духовні пізнали й полюбили Його, молились до Нього й наслідували Його.

25. Науки духовні від св. Ап. Петра й Павла до св. Йосафата 1924 р., нехай будуть присвячені чеснотам св. Йосафата, і католицьким правдам, які вяжуться з життям Його й ювілеєм. І так будуть це: життя з віри, побожність, дух молитви й умиртвіння, привязання до церкви й церковного грецького обряду, любов церковної культури, значіння житій святих, писань Отців св. і книг церковних, ради євангельські, дух посвяти, апостольства, мужества й мучеництва, єдність св. Церкви, примат св. Ап. Петра, непохибність Папи Римського, значінне Ап. Престола, завдання нашої гр.-кат. церкви, католицьке апостольство мірян, ювілей, моці, відпусти і т. и. Це буде мож робити відповідним навіязуванням до року церковного.

26. При тих науках треба заєдно мати і ставити перед очима св. Йосафата, як взір і духовну силу до наслідування, відповідно до наших потреб і часів. Основою при таких науках, особливо катихитичних, може служити практичний і ясний „Катехисм св. Йосафата“.

27. Найлучше перед святом св. Йосафата 1924 р. відсвяткувати у кожній парохії ювілейні три-дні з набоженством до св. Йосафата, хоч по полудні і з науками духовними. В них треба повторити в короткім й одноцільнім образі все те, що було говорено про св. Йосафата, а при кінці, по Службі Божій буде торжественна посвята під покров св. Йосафата парохії, нашої гр.-кат. Церкви, св. Унії, і нашого народу, так католицького як і незєдноченого, щоби навернувся до католицької віри. Ця посвята має бути завершеннем освідомлюючої праці душпастирів про св. Йосафата.

28. Від празника св. Йосафата 1924 р. до січня 1925 р. має вестися досі ця освідомлююча праця. Це є час на поучення про історію нашої гр.-кат. церкви, історію нашої св. Унії, її культурної праці, добутків, терпінь і переслідувань, історію всіх мучеників за св. катол. віру, як духовних дітей св. Йосафата. Тоді мож буде пояснити службу й акафист до св. Йосафата.

29. Сюди належить теж католицьке освідомлення нагоду про різниці між католицькою а незєдноченою церквою, про граници приставання в св. річах з незєдноченими, про конечність заховування церковних приписів, які до цього відносяться. Науки сі мають подаватись з річевим знанням, певним своєї правди спокоем і з християнською любовю зглядом особи й душ противників. Належить вистерігатись некультурної лайки, називання незєдночення „схизматиками“, проклинання їх, і т. д. Не належить теж нам називати їх „православними“, бо православний, значить „правовірний“, а вони такими не є, хоч в они сами себе так називають. Розуміється, що треба добре повчити нарід, що значить „католик“, „уніят“, „православний“, „незєдночений“, а знову теж що значить „унія“, „схизма“, „єресь“, „апостасія“ і т. и.

Все те належить робити з душпастирським тактом, щоби не викликувати в народі ворожнечі, ненависти, релігійних спорів, а вже не вільно витягати спірних питань, з якими проповідник не зумів би дати собі ради.

30. Овочем всіх тих наук має бути католицьке освід- домлення нашого народу про католицьку віру, кат. церкву, кат. єдність, кат. набоженства й католицьке життя.

IV. Місії й тридні.

31. Найважливішою і суттєвою чертою ювілейного обходу є триденна місія католицька, получена з привезенням і цілуванням мошів (реліквій) св. Йосафата і позисканням одпущу. Вислідом її буде католицьке освідомлення парохіян, посвята парохії церкви народу під покров святого посвячення пам'ятки про Ньому й засновання брацтва ім св. Йосафата ради дальшої праці для культу й ідеї Його.

32. Така місія повинна відбутись протягом слідуячого року по всіх більших парохіях а до трьох дальших літ має відбутись конечно у всіх прочих парохіях, хочби й найменших, та по всіх дальше віддалених дочерних церквах.

33. Де з огляду на хвилеві чи місцеві умовини не мож буде відбути такої триденної місії правильної, там, як теж по школах, мають бути ювілейні й тридні, з ранішніми чи пополу- дневими тільки науками, богослуженнями й ювілейною сповідю.

34. Великодня сповідь не може лучитись з ювілейним одпущом, але може користати з повновластей священників, уділених їм на весь час ювілею; відпускати від задержаних гріхів, заміняти обіти (крім обітів законних і вічної чистоти).

35. На час ювілею вимагається від душпастирів більшої святости, любови й апостольської ревности в праці, щоби їх особа була живим воплоченням Йосафатових ідеалів.

36. На соборчиках слідуячого року мають бути відчити про „Регули св. Йосафата для своїх пресвітерів“; і їхне значінне для наших часів; про св. Йосафата як взір душпастирства, про завдання, способи й труднощі апостольської праці в наших часах, про душпастиря як апостола церковної єдности, про жерела й способи схизматичької пропаганди в нашій народі і про спосіб боротьби з ними, про напасти незєднених на св. Йосафата, про спосіб католицького апостоловання священників і мірян у тих країнах, де колись була унія, а далі серед незєднених Українців, Білорусинів, Литовців, Велико-русів, про католицьку освідомлюючу літературу, про полемічну літературу між католиками а незєдненими, про спірні питання в догматиці, моральній і літургіці між католиками а незєдненими, про наше грецьке право церковне, про студії літургічні, агіольогічні, патристичні, студії історії нашої церкви і т.д.

Для катехитів.

32. В часі ювілейнім треба особливу увагу звернути на релігійне й католицьке виховання молоді в душі католицької віри, ідейности, характерности, мужества й посвяти, в душі вічних, над- природних цінностей.

В тім згляді св. Йосафат дає багато як жерело прикладу, заохоти й сили.

33. Діточий вік Святого дає приклад релігійного виховання в душі церковної обрядности, а Його вподобані забавки й побожність вказують на те, як Він успішно співділав з ласкою Божою, хоч ще може несвідомо.

34. Вік молодечий Його є взором побожности, привязання до церкви, її молитов, богослужень, обрядів, приписів і народних передань; взором послуху для батьків і старших, взором чистого життя, ідейности, характерности, витревалости, жажди науки й знання, працьовитости, апостольства мірянина. У всім тім пробивається жива віра, любов Бога, церкви, душі своєї, святости, надприродних ідеалів, практична любов ближнього, а особливо вбогих, грішних і неосвідомлених у вірі.

35 В стані законника, дякона, священника й єпископа показав Він одноцільність і повноту характеру, був апостолом свого звання і своїх ідеалів не частинно, а послідовно у повній повні, в кожній справі, ціле своє життя, аж до геройської мученицької смерті. Тим був Він силою в законі, в єрархії церковній, в церкві і є нею до нині.

При Божій помочі перемагав Він усі перепони, бо віддався своїйому апостольству цілою душею. Оце взір, заохота й сила для ідейного місійного духа, так потрібного в наших зматеріяльзованих часах.

36. В екзортах і науках релігії належить заєдно мати перед очима особу, життя, чесноти й силу св. Йосафата, при кожній нагоді молодь зацікавлювати Ним і Його ідеалами, особливе інтересними оповіданнями і прикладами з Його життя, з Його чудес, або згадками і вказівками на пам'ятки по Ньому. Живою пам'яткою буде воплочення Його ідеалів в душі катехита і шкільної дитини.

Це буде найкращий овоч ювілею.

ВІД ГР.-КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІАТУ.

Львів, дня 15. жовтня 1923.

† **Андрей**
Митрополит

8192/310. Р. Д.

Заупокійне Богослуженне за поляглих Борців за вітчизну.

Комітет обходу першого листопада надіслав слідуочий комунікат з просьбою о ласкаве поміщенне.

Щоби достойно пошанувати п'яту річницю першого листопада Комітет просить Високопреосвящений Ординаріят о ласкаве варядженне, щоби Всеч. Духовенство відправило першого листопада Богослуженне за поляглих Борців.

Щоби гідно видвигнути ідею цього свята, Комітет просить, щоби Всеч. Духовенство піднесло у цей день клич і потребу основування захоронок у кождому селі української землі.

Нехай стане у кождій українській громаді живий пам'ятник цього великого дня.

Юліян Романчук, о. Л. Куніцький, д-р Степан Федак, д-р Степан Шухевич, д-р Лев Ганкевич, Михайло Галушинський, Дарія Старосольська, д-р Василь Кіцула, Любомир Огоновський, Дмитро Квасниця, Іван Кушнір, Дмитро Паліїв.

Поручається Всеч. Духовенству парох. дня 1. листопада 1923 відправити Богосл. за упокій бл. п. поляглих Борців; а заразом заохотити парохіян до основаня захоронок у кождім селі.

Ч. 7812/29/РД.

Гід гр.-кат. Митр. Ординаріяту.

Декрет Львівського Воевідства в справі опіки монахинь над хорими.

На донос лікарів, що Сестри монахині опікуються хорими, самі записують ліки даючи діагнозу слабости, Львівське Воевідство прислало до оголошення слідуочє письмо, яке подається до відомости Всеч. Духовенства з тим, щоби тїж подали до відомости Сестрам, коли у їх парохії находяться їх монастирі і як що Сестри опікуються хорими тоїж парохії.

Очевидна річ, що сей декрет не забороняє відвиджування хорих і пильновання їх після лікарської ординації.

Декрет сей звучить:

Воевідство львівське.

Ч. 4487/IX/2.

Львів, дня 15. вересня 1923.

Лікарське партаченє виконуване монастирськими сестрами.

До Митрополичої Консистерії гр.-кат. обряду у Львові.

По причини зажалєня одного з лікарів, що сестри законниці в березівськїм повіті займаються в великих розмірах уділюванем сільській і малгородській людности лікарської помочі приказало міністерство публичного здоровля рескриптом Ч. орг. 31757/4936—923 з дня 26 липня 1923 повідомити головну стар-

шину сестер-законниць, що обіжник давного Галицького Намісництва що до ліченя хорих сестрами-законницями стратив вже обовязуючу силу і що на цілій області Польської Річипосполитої обовязує тепер закон з дня 2-го грудня 1921 р., що до виконування лікарської практики (В. З. Р. П. П. № 105 з дня 29. грудня 1921 р. поз. 762).

Коли сестри-законниці не мають в наслідок цього закона права ліченя хорих, перестережено їх на основі повисшого рескрипту міністеріяльного, що на случай переступленя відносних приписів будуть взивані до адміністраційно-карної відвічальности з арт. 9, згаданого закона (кара вязниці до 6 тижнів і грошева кара до 50 тисяч мп., або одна з цих кар).

Позаяк тутешньому Урядови є відоме, що крім цих сестер-законниць також иньші монастирські сестри займаються ліченем хорих, а навіть видають їм ліки котрі містять в собі нераз остро ділаючі складники, проте прошу також зі своєї сторони звернути увагу кому належить, що неперестеріганне обовязуючого заказу ліченя хорих особами що до цього не мають права потягне за собою в кождім поодинокім случаю приміненє згаданого закона.

Воевода:

Підпис нечиткий.

Ч. 55/Орд.

Взиваєся всіх ВЧ. Отців, що досі ще не надіслали грошей за висланий їм Шематизм на 1924 р., щоби найдалше до 15. падолиста прислали належитість за Шематизм у висоті 100.000 мп.

Ч. 7313/1923.

Справа податків від ерекціональних ґрунтів.

Львівське Воевідство з дня 28. серпня 1923. Ч. 1101/VI/4. подає Митрополичій Консистерії у Львові до відома, що: Міністерство Віроісповідань і Просвіти Прилюдної рескриптом з дня 18. серпня 1923. Ч. 6654 заявило, що з огляду на признання духовенству значно збільшеної дотації особової без потручення місцевих приходів бенефіціяльних, всілякі податки отже також і ґрунтові від посіlostий бенефіціяльних, оплачувані мають бути бенефіціятами з власних приходів.

За Воеводу:
Матковський.

Се подаєся до відома Всеч. Клира.

Ч. 8044/1386/Л.

Станисл. Воевідство Ч. V. 528/23 дня 6-го жовтня 1923 р.

Просить Високопреподобну Консистерію о поміщенє в найблизшїм числі „Епархіяльного вістника“, що із за причини при-

знання через Міністерство Віроісповідань і Просвіти прилюдної збільшеної платні для священників, побори всіх душпастирів будуть асигновані через тутешню ліквідацію фонду релігійного на руки дотичного декана, котрий є обов'язаний що місяця предложити листу платничу, зглядно спис священничий до тутешньої ліквідації.

В листі платничій зглядно списі мають бути виписані всі священники відносного деканату враз з заподанем їх характеру службового і місця осідку. Позаяк до нинішнього дня більшість священників ще о тім не знає, зволить Високопреподобна Консистерія се розпоряджене в інтересі самого священства як найскорше подати до відома.

За Воєводу:
Підпис нечиткий.

Ч. 159/ВС.

Установлене висоти датків до вдов.-сир. фонду на 1923 рік.

1) Висота датків від священників до вдов.-сир. фонду за 1923 рік устанавляєсь як в минувшім році, в вартости 1 кг. пшениці від кожного морга ерекціонального ґрунту без огляду на его культуру (орне, ліс, сіножать, пасовиско).

Ціна пшениці означаєсь після денного курсу урядової збіжевої біржі у Львові, яка в дни видання сего розпорядження виносить 2 міліони мп. за 1 сотнар.

Для тих Всч. О. О. які, заплатять припадаючі від них датки до кінця листопада б. р. лишаєсь ціна збіжа по 20.000 мп. за 1 кг. (1 сотнар 2 міліони) без огляду на евентуальну звижку ціни в тім часі.

2) ОО. завідателі парохій, котрі платять державний чинш за винайм поля і священники з убогих гірських парохій, платять татки до фонду за 1923 рік в висоті вартости 1/2 кг. пшениці від кожного морга ерекціонального поля.

Кваліфікацію гірських парохій в тім згляді, полишаєсь Всч. О. Деканам.

3) Священники, заняті в душпастирстві, не посідаючі ерекціонального ґрунту, обов'язані суть заплатити даток за 1923 рік після своєї спроможности, не менше однак як 100.000 мп.

4) Священники, які не заплатили датків до фонду за 1922 р., мають заплатити сю залежність після норми прийнятої на 1923 р.

5) З огляду на безнастанну девалюацію польської марки, визнаєсь Всч. Духовенство до безпроволочної вплати своїх належитостей. Всч. о. Декани пригадають сей обов'язок на найближшій деканальнім Соборчику, а Всч. о. Комісарі фонду займуться скорою пересилкою зібраного гроша.

6) Рівночасно поручаєсь Всч. о. Парохам переслати до кінця листопада викази вдів і сиріт управнених до побирання датків за 1923 рік, (сироти до 18 року життя) перебуваючих в обрубі їх парохій, заподуючи точну їх адресу.

Ч. 7685/215/Д.

До відома!

Всякі такси, установлені розпорядком Митрополичого Ординаріяту з дня 19. марта 1923 Ч. 2189/69/Д. а проголошені в „Епарх Відомостях“ Ч. 1 з дня 30. марта 1923, по причині обниження вартости Мп. підвищуються з днем нинішнім п'ятикратно.

Конкурсіві оповіщення.

Ч. 8043/1385/Д.

Конкурс на парохію при Церкві св. Параскевії у Львові.

Убігателі о парохію при Церкві св. Параскевії у Львові мають явитися дня 15. падолиста 1923 до окремого іспиту конкурсового без огляду на то чи мають важне свідоцтво зі зложеного іспиту конкурсового чи від того іспиту суть увільнені. Не явившихся до того іспиту або необставших при тім іспиті поданя на ту парохію не будуть узгляднені.

Розписується конкурс на опорожнені парохії з речинцем 31. грудня 1923 року.

- 1) Кустин дек. Лопатинського.
- 2) Ігровиця дек. Тернопільського.
- 3) Камянки дек. Скалатського.
- 4) Негівці дек. Войнилівського.
- 5) Жупане дек. Тухлянського.
- 6) Сернки середні дек. Бурштинського.
- 7) Добротвір дек. Струмило-каменецького.
- 8) Янів дек. Янівського.
- 9) Яхторів дек. Унівського.
- 10) Болотня дек. Нараївського.
- 11) Ярославичі дек. Олівського.
- 12) Стремільче дек. Лопатинського.
- 13) Лапшин дек. Бережанського.

ХРОНІКА.

Деканом Щирецьким іменованій:

Ч. 8093 о. Іван Стрільбицький парох Наварії.

Завідателем дек. Перемишлянського зістав:

Ч. 7703 о. Іван Луцишин парох Осталович.

Похвальну грамоту одержав :

Ч. 7410 о. Михайло Ференц парох Олексич.

Крилошанські відзнаки отримав :

Ч. 7460 о. Василь Кузьма курат ПВ.

Душпастирські посади отримали :

- 1) Ч. 7290. о. Александер Кадій завід. в Ілемю.
- 2) „ 7398. о. Мечислав Скоморовський екс. зав. в Кутище, дек. Залоз.
- 3) „ 7439. о. Волод. Бабій зав. в Лдзінім.
- 4) „ 7452. о. Трофим Сімяцький експ. сот. в Ушни к. Сасова.
- 5) „ 7463. о. Василь Німий зав. в Демянові дек. Буршт.
- 6) „ 7486. о. Корнил Строцький зав. в Утховичах.
- 7) „ 7487. о. Ник. Дереш зав. в Сернках горішн.
- 8) „ 7497. о. Іван Насальський зав. в Дубю.
- 9) „ 7498. о. Іван Стефанівський екс. зав. в Чепелях.
- 10) „ 7547. о. Йосиф Мицак екс. зав. в Стремільчу.
- 11) „ 7594. о. Степан Клепарчук зав. в Висоцьку дек. Брідського.
- 12) „ 7618. о. Климентій Калинський екс. зав. в Побуці.
- 13) „ 7619. о. Іван Ковалишин зав. в Лони.
- 14) „ 7627. о. Йосиф Рожанський зав. в Негівцях, дек. Войнил.
- 15) „ 7629. о. Йосиф Дерлиця неопрезв. прив. сотр. в Баворові.
- 16) „ 7630. о. Григорій Кубай неопрезв. зав. в Вівси дек. Зарван.
- 17) „ 7635. о. Юрій Бернат неопрезв. сотр. в Підгайцях.
- 18) „ 7636. о. Ник. Пиндзин неопр. сотр. в Долині.
- 19) „ 7643. о. Станислав Весоловський неопр. сотр. в Теробовлі.
- 20) „ 7664. о. Ник. Дереш сотр. ад персонам в Журові дек. Буршт.
- 21) „ 7698. о. Ілярій Жовтанецький неопр. капелянство для монахинь ЧСВВ. в Підлютім.
- 22) „ 7707. о. Клим. Калинський екс. зав. в Труханові.
- 23) „ 7824. о. Николай Пясецький екс. зав. в Оліві.
- 24) „ 7943. о. Ник. Кравиів екс. зав. в Кустиню.
- 25) „ 7957. о. Мих. Власенко екс. завід. в Підгородцях дек. Скільського.
- 26) „ 7958. о. Петро Гедз екс. зав. в Лукавиці нижній.
- 27) „ 7981. о. Ник. Бріль екс. зав. в Ігровиці.
- 28) „ 7987. о. Нестор Кислевський експозит. в Гниличках.
- 29) „ 7993. о. Мих. Дольний зав. в Мостишу.
- 30) „ 8015. о. Волод. Чубатий зав. в Камянках.
- 31) „ 8148. о. Орест Шуrowsький прив. сотр. в Тростянці дек. Бер.
- 32) „ 8158. о. Василь Кушнір екс. зав. в Ляпшині.
- 33) „ 8175. о. Стефан Вонс прив. сотр. в Дичкові.
- 34) „ 8185. о. Филимон Побігушка екс. зав. в Ігровиці.

Канонічну інституцію отримали :

1) Ч. 7411 о. Волод. Глинський на парохію Новошини дек. Журав.

- 2) „ 7434 „ Маріян Роман Цурковський на парохію Дідушиці малі дек. Долинського.
- 3) „ 7461 „ Николай Марків на парохію Підгірці дек. Олеського.
- 4) „ 7463 „ Мих. Петрів на парохію Підкамінь дек. Стрільського.
- 5) „ 7489 „ Григорій Комарянський на парохію Григорів дек. Ходорів.
- 6) „ 7663 „ Іван Гнатів на парохію Городище дек. Озірнянського.
- 7) „ 7828 „ Емануїл Підлісецький на парохію Підмихайле дек. Калуського.
- 8) „ 7953 „ Петро Гедз на парохію Лукавиця вижня дек. Любінецького.
- 9) „ 8073 „ Григорій Островський на Чернилів руський. дек. Тернопільського.
- 10) „ 8118 „ Петро Богдан Соловій на Креховичі дек. Рожнітів.
- 11) „ 8166 „ Григорій Скасків на Дібрнів дек. Рогат.

Катихитурі отримали :

- 1) Ч. 6044 о. Зиновій Кузьма пров. кат. нар. шк. в Теробовлі.
- 2) „ 7105 „ Ізид. Нікон Сохоцький пров. кат. нар. шк. в Перемішлянах.
- 3) „ 7232 „ Василь Богонюк пров. кат. нар. шк. в Золочеві.
- 4) „ 7279 „ д-р Василь Лаба в гімн. СС. Василянках у Львові.
- 5) „ 7332 „ Омелян Горчинський в жін. учит. Семин. УПТ. і дів. гімн. УПТ. у Львові.
- 6) „ 7332 „ Дмитро Семчишин в шк. ім. Б. Грінченка у Львові.
- 7) „ 7332 „ Евген Гаврилюк на Левандівці.
- 8) „ 7332 „ Степан Василів в муж. учит. семин. у Львові.
- 9) „ 7533 „ Іван Мандзюк пров. кат. нар. шк. в Грималові.
- 10) „ 7632 „ Волод. Познаховський пров. кат. нар. шк. в Зборові.
- 11) „ 7660 „ Павло Шиманський пров. кат. нар. шк. в Бережанах.
- 12) „ 7765 „ Волод. Ратич пров. кат. нар. шк. в Ходорові.

Рукоположені зістали :

- 1) Ч. 7633 о. Юрій Бернат.
- 2) „ „ „ Станислав Весоловський.
- 3) „ „ „ Йосиф Дерлиця.
- 4) „ „ „ Ілярій Жовтанецький.
- 5) „ „ „ Григорій Кубай.
- 6) „ „ „ Іван Мандзюк.
- 7) „ „ „ Николай Пиндзин.
- 8) „ „ „ Володимир Познаховський.
- 9) „ „ „ Володимир Ратич.
- 10) „ „ „ Павло Шиманський.

Військовим куратом зістав :

Ч. 7438 о. Василь Кузьма сотр. Преобр Ц. у Львові

Відпустку отримав :

Ч. 8105 о. Ксеноф. Роздольський під услівем, що буде мав заступника і сам буде оплачувати.

Отримав відпустку з АЕпархії :

Ч. 7590 о. Никол. Миндюк до Станиславівської Епархії.

Увільнені від конк. іспиту :

- 1) Ч. 6985 о. Богдан Чекалюк на 6 літ.
- 2) " 7234 " Алекс. Віханський на 6 літ.
- 3) " 7393 " Іван Давидович на 6 літ.
- 4) " 7420 " Василь Терещук на 6 літ.
- 5) " 7526 " Евг. Качмарський на 6 літ.
- 6) " 7529 " Степ. Мохнацький на 6 літ.
- 7) " 7623 " Ник. Демчинський на 6 літ.
- 8) " 7644 " Волод. Левицький на 6 літ.
- 9) " 7645 " Алекс. Коренець на 6 літ.
- 10) " 7647 " Волод. Микитка на 3 роки.
- 11) " 7648 " Богдан Домбчевський на 6 літ.
- 12) " 7940 " Іван Тимків на 6 літ.
- 13) " 7938 " Иосиф Александрович на 6 літ.
- 14) " 7944 " Евген Дудкевич на 6 літ.
- 15) " 7959 " Онуфрій Кончевич на 6 літ.
- 16) " 7961 " Еміліян Гавришо на 6 літ.

Некрольог.

Померли:

- Ч. 7981 о. Юрій Куницький парох Ігровиці дня 28. IX. 1923.
" 8014 " Симеон Стецько парох в Кам'янках дня 5. IX. 1923.
" 7943 " Степан Приплесь парох Кустина дня 4. IX. 1923.
" 8141 " Лука Питлик парох Стремільча дня 9. IX. 1923.
" 8158 " Лев Джулинський парох Лапшина дня 11. IX. 1923.
Душі їх поручаються молитвам Всч. клира.

Львів, дня 25. жовтня 1923.

ВІД ГР. КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

свц. Михайло Яцковський
канцлер.

Александр Бачинський
ген. Вікарій.

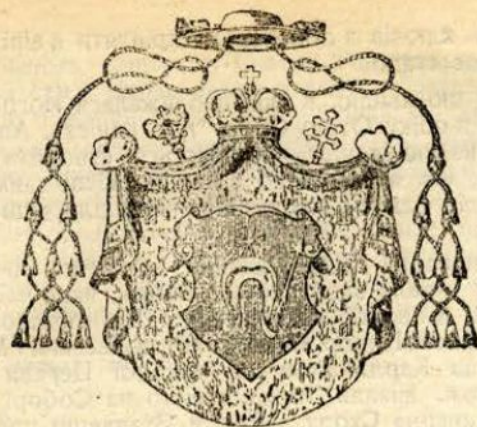
НАКЛАДОМ МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

Порто оплачене готівкою.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

пошта _____

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVI. Львів, дня 14. грудня 1923.

Ч. 5.

Ч. 8795|1923.

**Короткий зміст маючої вийти Енцикліки,
якою звертається**

**Святійший Отець Пій XI. до всіх Єпископів католицького світа
з нагоди 300-літньої річниці смерти Св. Йосафата**

Єпископа Полоцького.

Єго Святість Папа Римський Пій XI. оцінюючи достойно сей ювілейний обхід Нашого Святого звертається Енциклікою до всіх католиків і вказує всім на сей історичний момент з якого гідно відзначити сподівається великих спасених успіхів.

Єго Еміненція Папський державний Секретар Кардинал Гаспарі письмом до нас вистосованим дня 12. XI. б. р. зволив подати поперед деякі часті сеї найновішої Енцикліки, які в дослівнім українським переводі подаємо до прилюдної відомости:

Спаситель Божий Ісус Христос не лиш поручив Апостолам голосити Євангеліє всім народам, але подбав також за те, щоб сего збору Апостольського ніколи не забракло, і віддав самому Петрови, який по вічні часи живе в особах своїх наслідників,

Львівська державна
наукова бібліотека

№ Ж _____

верховну власть ключів з обов'язком скріпляти в вірі братів своїх і пасти ціле своє стадо.

Навіть під цю хвилю, в якій наближалася Його смерть, Ісус Христос віддав в опіку Отцю Свому ту ю єдність. Але князь тьми настає заєдно на сю єдність і старається створити національні церкви і схизми, між якими одно з перших місць займає та, котра розлучує Схід від Заходу і котра принесла для душ таку велику шкоду.

В кождім випадку східні Славяни, навіть по Михаїлі і Керуляреви на загал остали зєдиненими з Римом, який найшов ту саму вірність в церкві Київській після заняття Джінгісханом (1240). По заняттю Тамерляном, Ізидор Митрополит Київський і Московський, який опісля став Кардиналом св. Римської Церкви і Царгородським Патріархом, визнав торжественно на Соборі Фльорентійським (1439) зєдинення Сходу з Римом. Згадавши про особливу дбайливість, якою Його достойні попередники огортали східних Славян і про ріжні переходи, які ся єдність опісля переживала, — Святійший Отець пригадує, — що вона вкінці зістала освячена мученичою смертю Св. Йосафата Єпископа полоцького.

Подія 300 літних роковин смерті сего Св. Пастиря, який віддав своє життя і пролив свою кров за свої вівці, будить спомин про подиву гідні приміри ревности і посвяти, скріплюючи ще дужче бажання повороту до Риму сеї славянської Церкви, за яку він віддав життя. Примірний чернець, неструджений проповідник єдності, Єпископ Кoadiutor а опісля АЕпископ полоцької Епархії, нестрашимий у своїх змаганнях до зєдинення відновив святий послух між духовенством і черцями. Він бажав горячо пролити кров свою „за вівці свої“, за єдність католицьку. Господь Бог вислухав його і Він тепер як Апостоли і Мученики потверджує ще раз, що кров Мучеників є плодовитим посівом.

Однак — говорить дальше Свят. Отець — так багато восточних Славян остає ще розлученими від Риму і стогне на просторах безмежних, безпросвітних. Без ніякого сумніву Славний Мученик молиться за тих, що страдають і морально і фізично. Вкінці молиться Він, щоб після таких лихоліть сплили на ті народи дари Божої ласки і щоб Славянське богослуження на ново засяло в Церкві католицькій. Однакож по примірі Нашого невіджалованого попередника Бенедикта XI. — додає Св. Отець — Ми робимо дальше все, що в Наших силах, щоб злагодити ті численні досвіди, які навідують сей нарід.

Бажаєм тому, щоб Східні Славяни були горячо поручені опіці Св. Йосафата. А тому, що сей Святий мав особливе набоженство до Жировецької Матери Божої, то належить молити її горячо, щоб Вона привела всі руські племена до тих спасенних левад, де Петро пасе ціле своє стадо, яке Йому поручив Ісус Христос. Всі повинні поняти, що Церков Ісуса Христа не є ні місцева, ні національна, ні частинна, але всевітна, католицька і загальна. Греки і Славяни, Сирійці і Копти, Вірмени і Халдейці,

наколи заховують єдність зі Святою Апостольською Столицею, творять в сій самій Церкві одну родину з братами своїми латинського обряду і ніякий обряд не є низший від другого.

Нехай отже себе люблять взаємно вірні ріжних обрядів тою любовію Ісуса Христа, яка їх робить усіх братами.

Митрополичий Ординаріят в мисль сего так ласкавого Папського письма віддає себе, свій Клир і всіх вірних Галицької Провінції опіці Нашого Святого Земляка Священномученика Йосафата і взиває до горячої молитви о заступництво Пресвятої Діви Марії почитаної на славнім Жировецьким образі, якого під ту хвилю вірна копія знаходиться в Римі в церкві св. ММ. Сергія і Ваха при українській Колегії.

Ч. 881|К

Подяка Владики.

З причини моєї слабости і перебування в Познані, отримав я від многих Товариств як і від численних осіб духовних і світських тільки доказів зичливости, що хотівби всім і кождому з осіб на зложити найгорячішу подяку.

Понеже мимо найширшої волі поляки кождому особно зложити не могу, то дякую отсим всім Всеч. Духовенству і Вірним за ті докази зичливости і прихильности.

† Андрей
Митрополит

Ч. 161|220| Ал.

В справі місійного курсу для Священників.

Товариство св. Ап. Павла уладжує, відповідно до приписів свого статута, курс для місійних проповідників. Цьл курсу підготувати проповідників до місійної праці в нашім народі і дати їм відповідні практичні інструкції про уладжування місій. На провідника курсу упросив вивіл Фахового місіонаря. Виділ товариства звертається до Впр. ОО. Деканів з просьбою визначити з поміж деканального духовенства бодай по двох делегатів і вислати їх на кошт деканату на згаданий курс. Крім того може ще кождий священник на власну руку взяти участь в тім курсі. Виділ Тов. св. Ап. Павла вкладає горячо на серце Впр. ОО. Деканам справу отього курсу, тим більше, що по розпорядженню Впресв Ординаріятів кожда парохія обов'язана в сім ювілейнім році відправити у себе триденну місію, отже наша провінція вже сьогодні потребує більшого числа вправних місіонарів.

Впр. ОО. Декани зволять зголосити учасників курсу (добровольці зголосяться самі) негайно на адресу: Львів, вул. Коперника 36. Ректорат духовної Семинарії для Впр. о. П. Кисіля ЧСВВ.

Курс розпочинається вечером дня 24. XII і тревати ме до 28. XII включно. Приміщення в духовній Семинарії. Кошт удержання від особи до 3. (трьох) міліонів.

Кождий учасник сего курсу зволить взяти з собою простирано, ручник і подушинуку.

Від Тов. св. Ап. Павла.

Ч. 9022/581 К.

Подається до загальної відомості, що по замкненню рахунків видавництва Епархіяльних Відомостей в 1923. пересічно вийде за п'ять вийшовших в сім році чисел квота 35.000 мп. Схотять прото Всеч. ОО. Декани сю належитість з всіх своїх підвладних парохіяльних Урядів і експозитур зібрати і чимскорше сюда надіслати.

Ч. 8703/23.

Станиславівське Воевідство дня 26. жовтня 1023 р.

До Високо Преподобної гр. кат. Митрополичої Консисто́рії у Львові.

Проситься Вис. Преподобну Консисто́рію о поміщення в найблизцім числі Епархіяльного вістника, що по думці розпорядження міністерії віроісповідань і просвіти прилюдної з 18. VIII 1923. ч. 6654. всі податки від ґрунтів ерекціональних винен є оплачувати на будуче з причини підвиснення поборів для духовенства кождоразовий бенефіціат а в случаю опорожнення якої небудь парохії, — винен оплачувати сеї податки дотичний завідатель оскільки поле ерекціональне зістало єму через Воевідство видержавлене, зглядно дотичний ужитковець (навіть цивільна особа) опорожненої парохії. — Всілякі ургенси і просьби в тій справі вношені через поодиноких священників до тутешного воевідства не можуть бути узгляднені і полишаються без відповіді.

За Воеводу: (підпис нечиткий)

Ч. 8577-23.

Станиславівське Воевідство, 28. жовтня 1923.

Ч. V. 5624.

До Високопреподобної гр. кат. Митрополичої Консисто́рії у Львові.

Після розпорядження Міністерства Віроісповідань і Публичної Освіти з дня 8. червня 1923 ч. 4354 кождей священник без огляду на службовий характер, побираючий з релігійного фонду одну платню не сміє побирати другої хоча повнить функції заступчі або доїжджаючі, бо в одній платні містяться всі належні йому побори. Супроти того: ex currendo завідателі і сотрудники сип iure directis о скільки мають вже раз вимірені побори на якій иишій посаді — не можуть двох платень побирати. Сим розпорядженням змінено старий закон конгруальний австрійської імперії. Рівнож трілітні додатки зістали сим розпорядженням скасовані, проте на будуче не належить ніяких табель службових предкладати. О сім зволить Впреп. Консисто́рія підчинене духовенство повідомити.

Воевода (підпис).

Ч. 857/256 К.

Подаєся до загальної відомості, що на підставі письма Міністерства Віроісповідань і Публичної Освіти в Варшаві з 8. жовтня 1923. Ч. 7500 для заощадження коштів заграничної пересилки

почтою деканальні і парохіяльні уряди в переписці з властями і заграничними урядами Польщі нехай уживають посередництва кур'єрського відділу при Міністерстві заграничних справ в Варшаві улиця Вержбова, і туди належить спрямувати евентуальні письма для дальшого передання.

Ч. 8337/238 К.

Подається до відомості Всечесного Духовенства, що у Львові при ул. Содовій ч. 4. з ініціативи Марійського Товариства Молоді повстав літературно видавничий Інститут „Добра Книжка“ який видає дуже потрібні і пожиточні публікації.

Митрополичий Ординаріят оцінює вповні працю і заслуги сеї нової інституції, поручає Всеч. Клирови познакомитися з її діяльністю і цілим своїм впливом і матеріальною помічю через закупування виданих книжок туюж підперти.

Ч. 8562/336 РД.

Дня 22. X. 1923. погоріла у Гребенові Церков враз з двома третими частинами села. До краю зубожілі парохіяни просять о датки на церков, ев. о фелони, евангеліє, хрест і найконечніші книги богослужебні. Митрополичий Ординаріят поручає сю просьбу як найдальше ідучим зглядом.

ОГОЛОШЕННЯ.

Катихитурі і місію до навчання науки релігії отримали:

Ч. 7536. о. Микола Ліщинський прив. катих. при всенар. школ. в Стрию.

Ч. 7587. о. Микола Пиндзин місію до навч. релігії в 5. кл. школ. У.П.Т. в Долині.

Ч. 7589. о. Тимотей Ковалюк місію до навч. науки рел. на Сигнівці.

Ч. 8098. о. Василь Лициняк катих. в XI. гімн. у Львові.

Ч. 8098. о. Гаврііл Костельник катих. в філії гімн. з укр. викл. мовою у Львові.

Ч. 8111. о. Іван Рудович місію до навч. науки рел. в прив. учит. Семинари у Винниках.

Ч. 8172. і 8492. о. Михайло Кравчук міс. до навч. науки рел. в прив. Еванг. школ. і в хлопячій шк. ім. Конопницької у Львові.

Ч. 8489. о. Ник. Матковський міс. до навч. наук. рел. в гімн. з польськ. викл. мовою в Стрию.

Ч. 8617. о. Іван Логінський міс. до навч. науки релігії в школ. У.П.Т. і при всенародній школ. з польськ. викл. мовою в Рожнітові.

Місію до навчання науки релігії отримали:

- Ч. 7813. Ярослав Ментівський управ. школи міс. до навч. науки релігії Стиняві нижнім.
 Ч. 7968. Микола Цегельський укінч. богослов міс. до навч. науки рел. в Струсові, Різдвянах, Заздрости і Боднарівці.
 Ч. 8083. Олекса Павліський міс. до навч. науки релігії в Рівнім.
 Ч. 8127. Гавриїл Гринів учитель міс. до навч. науки рел. в Сівці калуській.
 Ч. 8641. Д. Топольницький упр. школи в Коростові міс. до навч. науки рел. тамже.

Увільнені від конкурсового парохіяльного іспиту:

- Ч. 8116. о Володимир Мармаш на 6 літ.
 Ч. 8119. о. Євген Гошовський на 6 літ.
 Ч. 8131. о. Петро Патрило на 6 літ.
 Ч. 8193. о. Іван Чарторинський на 6 літ.
 Ч. 8480. о. Ізидор Свистун на 6 літ.
 Ч. 8608. о. Григорій Качала продовжене важности попереднього конк. іспиту до весняного речинця 1924 р.
 Ч. 8804. о. Сидоній Юліян Левицький на 6 літ.
 Ч. 8817. о. Іван Скоробогатий на 6 літ.
 Ч. 8917. о. Володимир Стернюк на 6 літ.
 Ч. 8989. о. Йосиф Мицак на 6 літ.
 Ч. 8991. о. Володимир Герасимович на 6 літ.
 Ч. 9133. о. Евстахій Бартків на 6 літ.

Відпустку до Станисл. Епархії отримав:

- Ч. 8501. о. Тадей Ільницький б. сотр. в Мальчицях.

Відпустку отримали:

- Ч. 8523. о. Іван Гнатів до 25. марта 1924.
 Ч. 8706. о. Володимир Рожейовський 2. міс. відпустку для поратования здоровля.
 Ч. 9030. о. Николай Левицький з Оброшина 3. міс. відпустку для поратования здоровля.

Заступство на час слабости о. Николая Левицького пароха в Оброшині отримав:

- Ч. 9030. о. Іван Божейко парох в Ставчанах.

Позволене до відправл. 3. Служб Божих в протягу року в дома в відокремленій комнаті на прилично устроєнім престолі отримав:

- Ч. 8192. Антін Сосенко парох Олієва.

Увільнене від відмовл. цілого єрейського молитвосл. обмежуючи сей обовязок до відправл. Утрені і Вечерні або вервиці до скінчення будови церкви отримав:

- Ч. 8616. о. Антін Янович парох Струтина.

Позволене відправляти Службу Божу без служачого отримав:

- Ч. 8488. о. Володимир Василь Будзіллович ЧСВВ.

Похвальні грамоти отримали:

- Ч. 8728. Павло і Текля Рустікус; Іван і Лукія Мельник; Дмитро Мельник парохіяни в Пустельниках ad Нивиці.
 Ч. 8759. Теодор Ружевич і Іван Гаврилишин парохіяни в Солюкові.
 Ч. 8963. Лука і Розалія Бортники парохіяни в Перегноєві.
 Ч. 8980. Дмитро і Параскевія Мельник парохіяни в Рівні.
 Ч. 9.07. Дмитро Кень парохіянин Зборова.
 Ч. 9107. Зборівські парохіяни що повернули з Америки.

Х Р О Н І К А.**Крилошанські відзнаки отримали:**

- Ч. 8728. о. Петро Казанівський парох в Нивицях.
 Ч. 8730. о. Николай Янович парох Хотіня.

Просинодальним судією на протяг 10 літ згл. до АЕпар. синоду зістав:

- Ч. 5634. о. Александер Ковальський крил. Митр. Консистоїї.

Нотарем церковного суду зістав:

- Ч. 5634. о. Дмитро Семчишин.

Дійсним Совітником і Референтом Митр. Конс. зістав:

- Ч. 8751. о. Дометій Володимир Садовський завід. парохії Преобр. Г. Н. І. Х. у Львові.

ІІ-им оборонцем супружного союза зістав:

- Ч. 8890. о. Леонід Лужницький Совітн. і Реф. Митр. Консист.

Тимчасовим Директором Презвитеріяльного Дому у Львові зістав:

- Ч. 8468. о. Александер Ковальський Крил. Митр. Консистоїї.

Позволенне носити вуса і бороду отримав:

- Ч. 8204. о. Константин Штайден.

Кваліфікаційні свідоцтва з дяківського іспиту отримали:

- Ч. 8821-22. Антін Кондратюк зі Синькова.
 Ч. 4302. Василь Тимків з Беньковець.
 Ч. 7692. Николай Пастернак з Милівець.
 Ч. 8206. Василь Лубянецький зі Супранівки.
 Ч. 8208. Михайло Бернатович з Вівся.
 Ч. 8209. Петро Петрушинський з Честинь.
 Ч. 8222. Никола Семчишин з Полоничної.
 Ч. 8223. Іван Кук з Якимова.
 Ч. 8224. Іван Фітьо з Добрян.

Душпастирські посади отримали:

- Ч. 8092. о. Михайло Кравчук, сотрудн. при Архикатедр. Церкві у Львові.
 Ч. 8190. о. Володимир Бабій, екс. завід. в Каміні.
 Ч. 8341. о. Антін Боднар, екс. завід. в Городищу Козлівськ. дек.
 Ч. 8346. о. Михайло Зінкевич, екс. завід. в Деревлянах.
 Ч. 8451. о. Володимир Ратич, експозит. в Охримівцях ад Стриївка.
 Ч. 8222. о. Іван Мандзюк, сист. сотрудн. в Миколаєві Никол. дек. з призначенем повнити душпаст. обовязки в Свіржу перемишлянського деканату.
 Ч. 8544. о. Зенон Шимкевич, сист. сотрудн. в Олеську з призначенем повнити душпаст. обовязки в Тучнім перемишлянського декан.
 Ч. 8551. о. Корнило Строщкий, екс. сотрудн. в Добраничах.
 Ч. 8574. о. Йосиф Петраш, екс. завід. в Княжолуці.
 Ч. 8612. о. Іван Рипар, екс. завід. в Рикові.
 Ч. 8672. о. Йосиф Дерлиця, сотрудн. в Золочеві.
 Ч. 8686. о. Станислав Шпитковський, тимч. заступн. сотрудн. при Преобр. Церкві у Львові.
 Ч. 8838. Александер Віханський, завідат. в Труханові.
 Ч. " о. Михайло Мосора, екс. завід. в Гребенові.
 Ч. " о. Іван Яблонський, екс. завід. в Коростові.
 Ч. 8951. о. Ізидор Нікон Сохоцький, завідат. в Добротворі.
 Ч. 9079. о. Александер Голінатий, екс. завід. в Новім селі.
 Ч. 9100. о. Михайло Бутринський, екс. завід. в Ратищу.
 Ч. 9106. о. Володимир Демчук, завід. в Побужу.

Канонічну інституцію отримали:

- Ч. 8336. о. Іван Мінко на парохію Криве Козлівського дек.
 Ч. 8524. о. Теодор Депутат на парохію Сенечів.
 Ч. 8526. о. Іосиф Коменда на парохію Білявці.

- Ч. 8541. о. Петро Лящук на парохію Бужок.
 Ч. 8646. о. Володимир Скорогатий на парохію Руда.
 Ч. 8647. о. Теодор Дзьоба на парохію Добряни.
 Ч. 8886. о. Василь Матвієйко на парохію Гумницька.

Ч. 50|Орд.

Митрополичий Ординаріят уділив о. Василеві Куликові парохови в Зборові нагану за недостаточну інформацію духовної Власти, до чого з свого Уряду був обовязаний.

Ч. 8858-590-К.

Померли:

- Всч. О. Іван Алексевич, крил. Митр. Конс. дня 15. IV. 1923.
 " Лев Тарнавський, парох в Підліслю, дня 21. IV. 1923.
 " Северин Наконечний, парох в Лдзінім, дня 10. VII. 1923.
 " Віктор Соколовський, парох в Молотові, дня 16. VII. 1923.
 " Іван Бохенський, парох в Красносільцях, дня 4. VII. 1923.
 " Андрей Обрісків, парох в Мальчицях, дня 6. VII. 1923.
 " Юліан Яримович, парох в Ольхівці, дня 8. VII. 1923.
 " Адольф Василевський, парох церкви св. Пятниць у Львові, дня 28. VII. 1923.
 " Степан Тесля, парох Нового села, дня 24. XI. 1923.
 Душі їх поручається молитвам Всечесного Клира.

Львів, дня 14. грудня 1923.

ВІД ГР. КАТ. МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

свц. Михайло Яцьковський
 канцлер

Александер Бачинський
 ген. Вікарій.

НАКЛАДОМ МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІЯТУ.

З друкарні „Ціла“ Львів, Ринок ч. 10.

